

ΠΟΠΑΪ

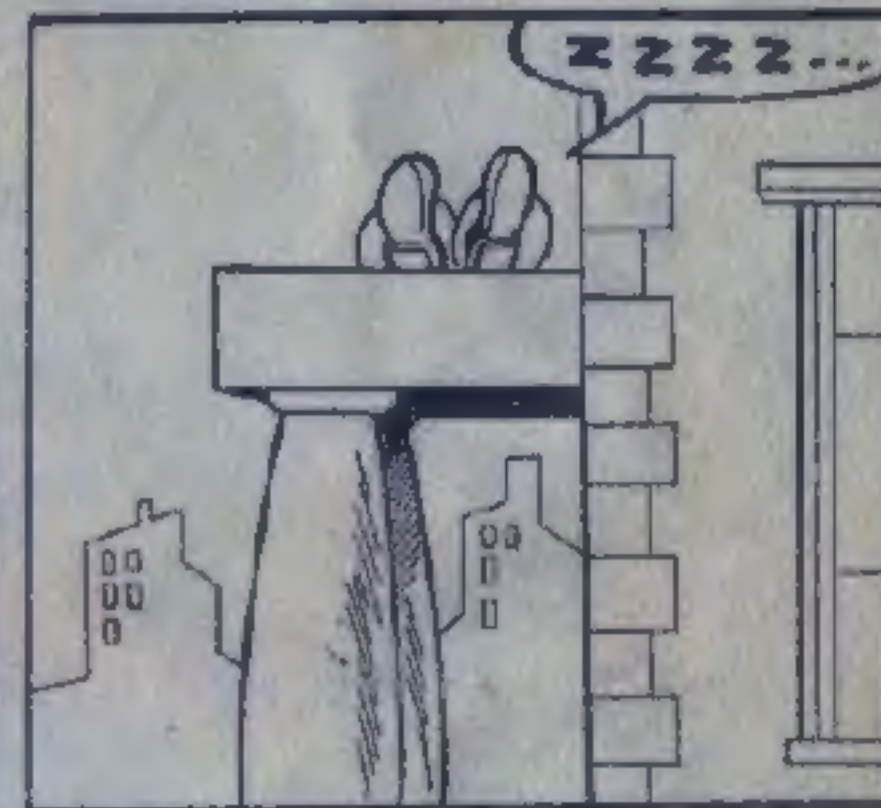

ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΕ ΣΕΡ ΛΟΚΟΛΜΕΚΣ

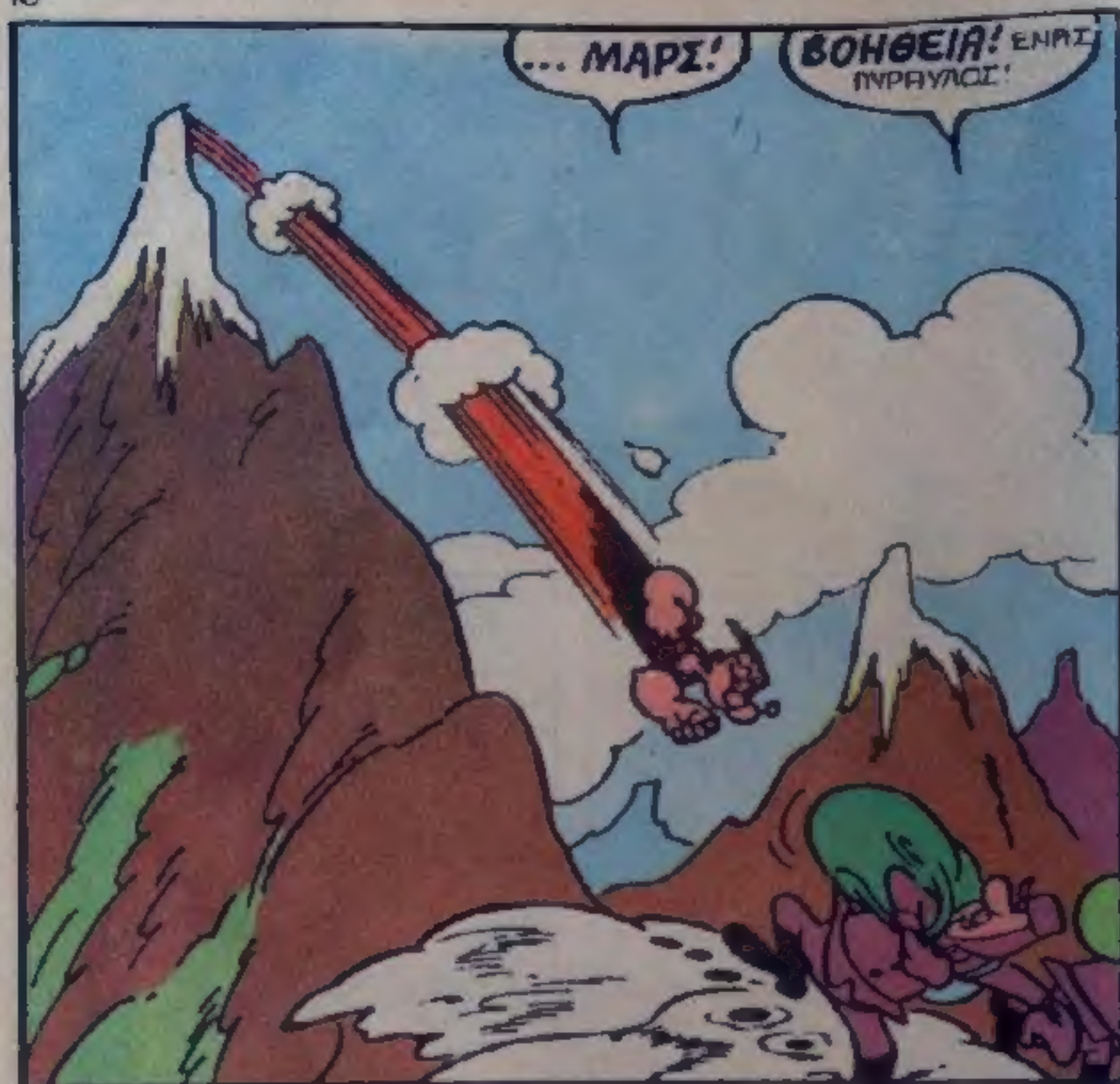
ΝΑΙ! ΣΕΡΣ ΠΟΣ ΕΙ-
ΣΑΙ ΙΚΑΝΟΙ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΣ ΠΟΝΑΥ !

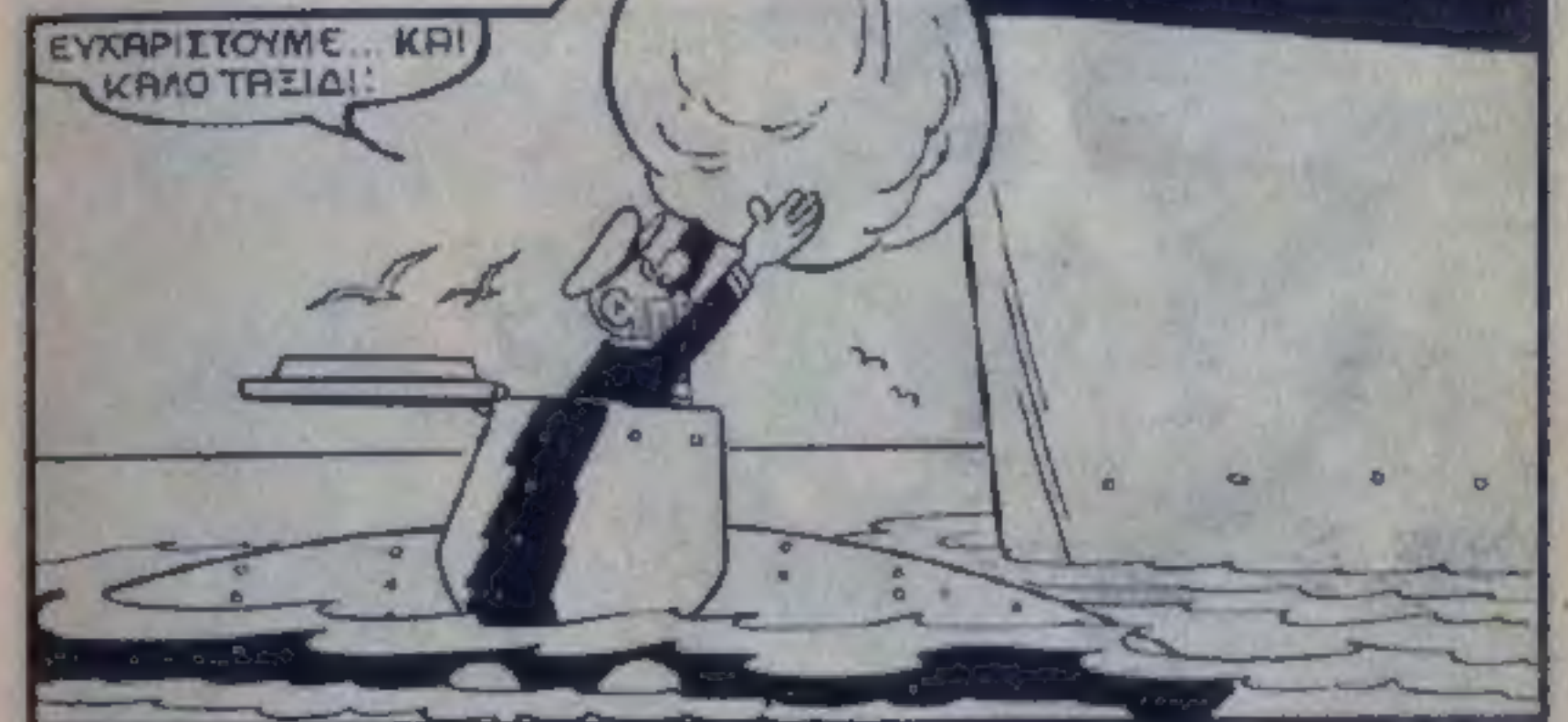
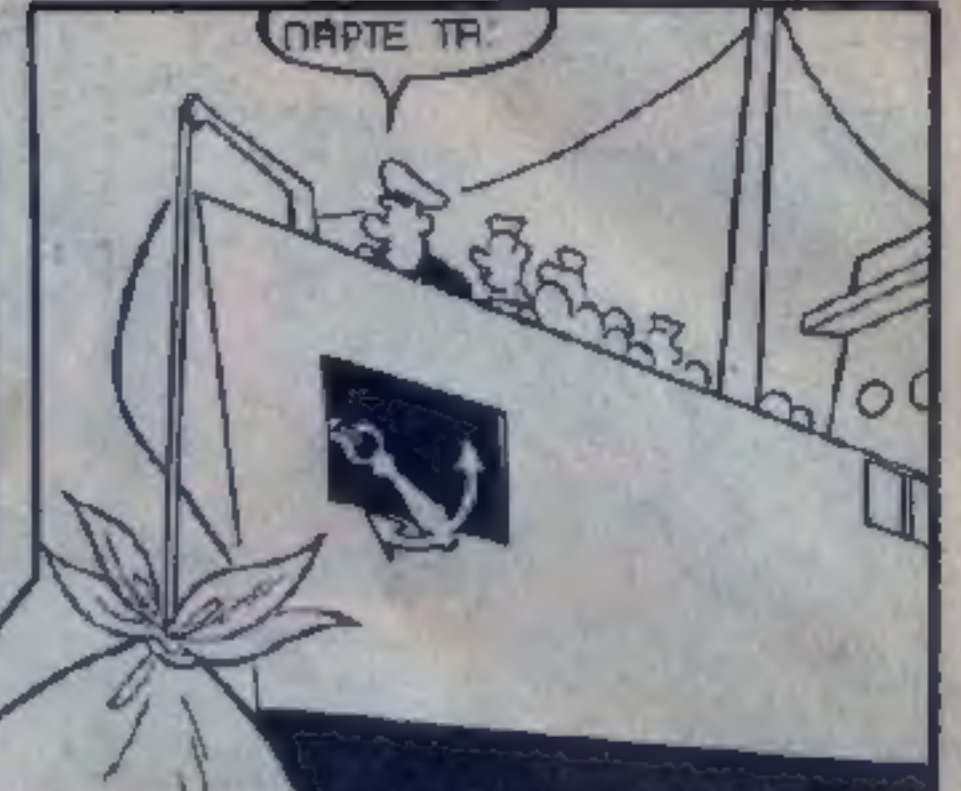
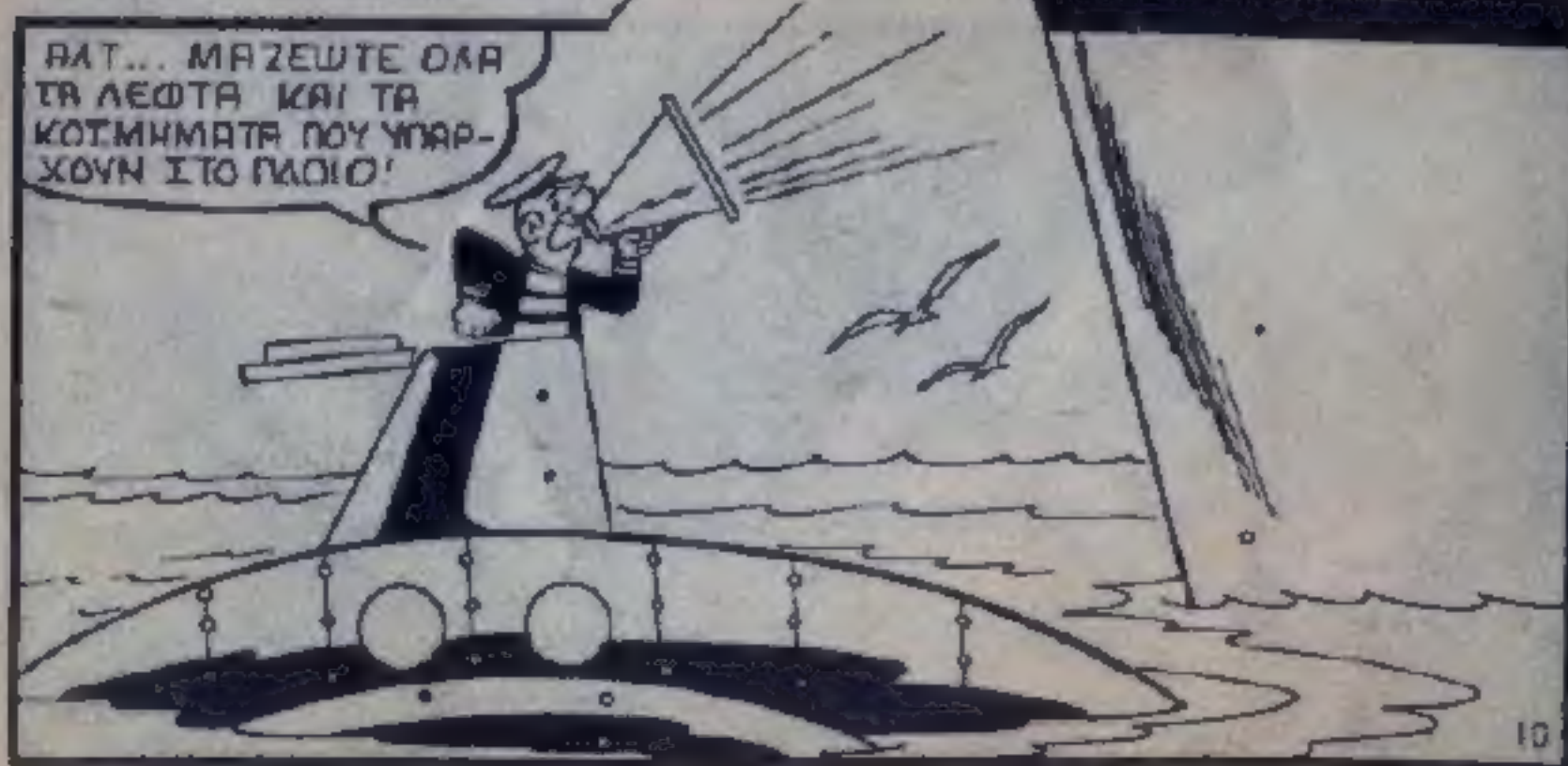

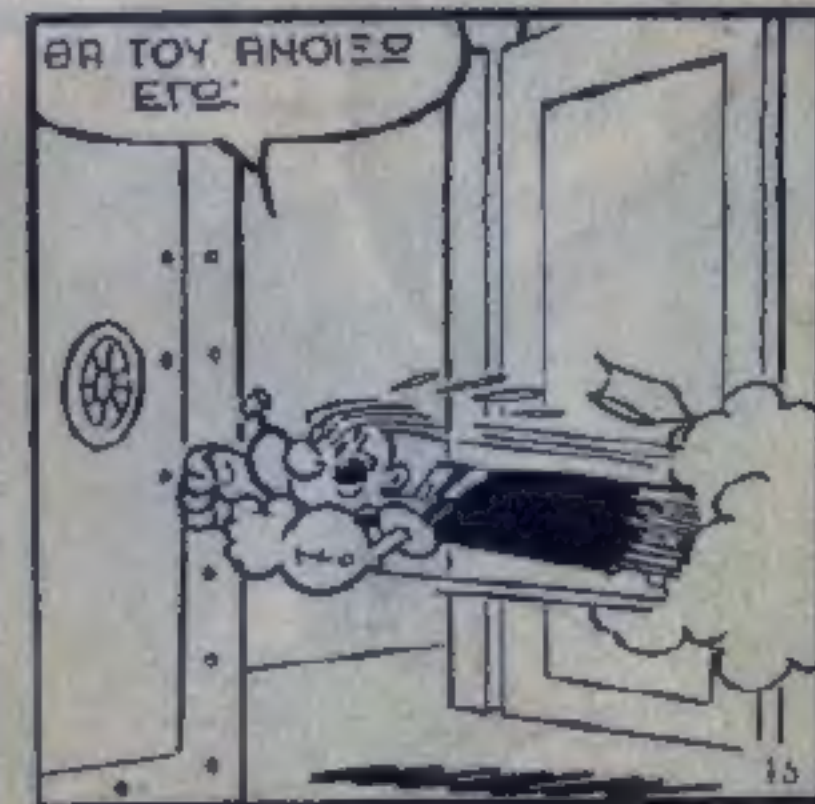

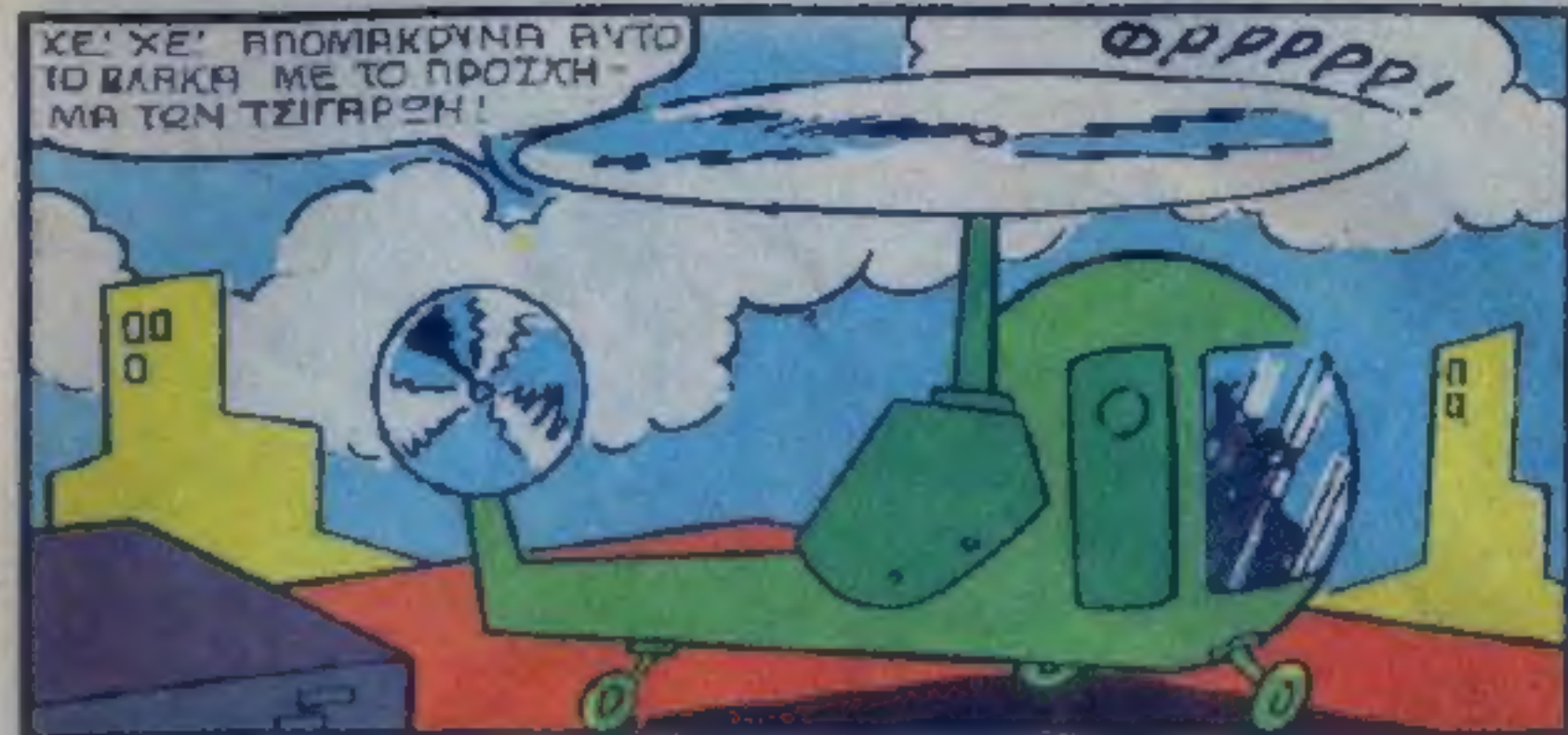
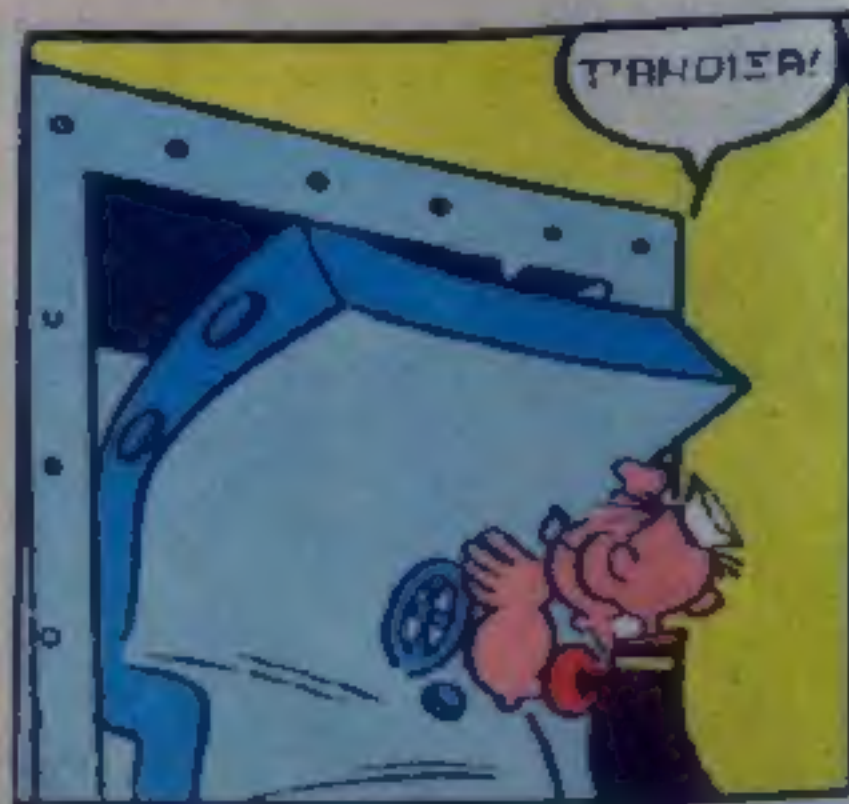

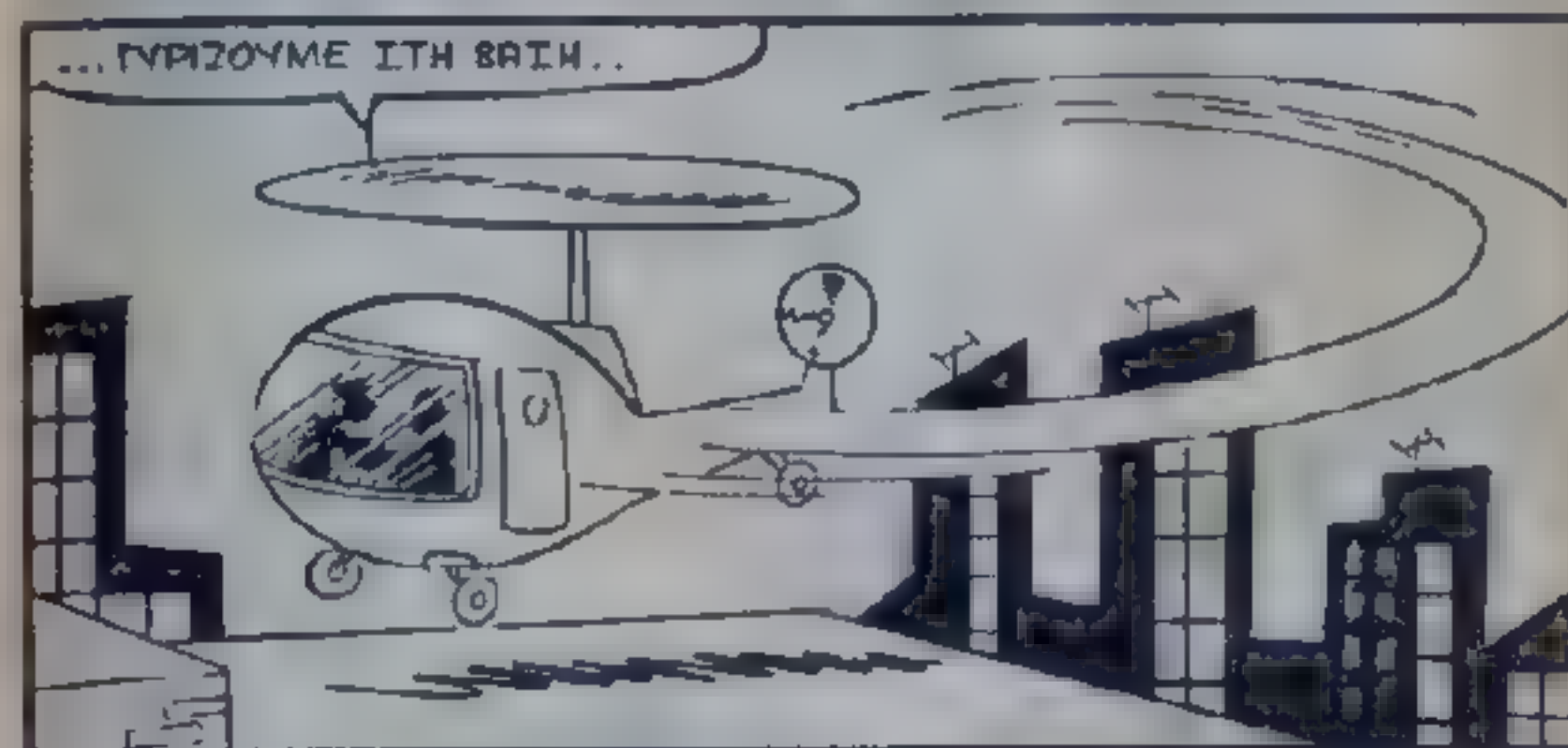
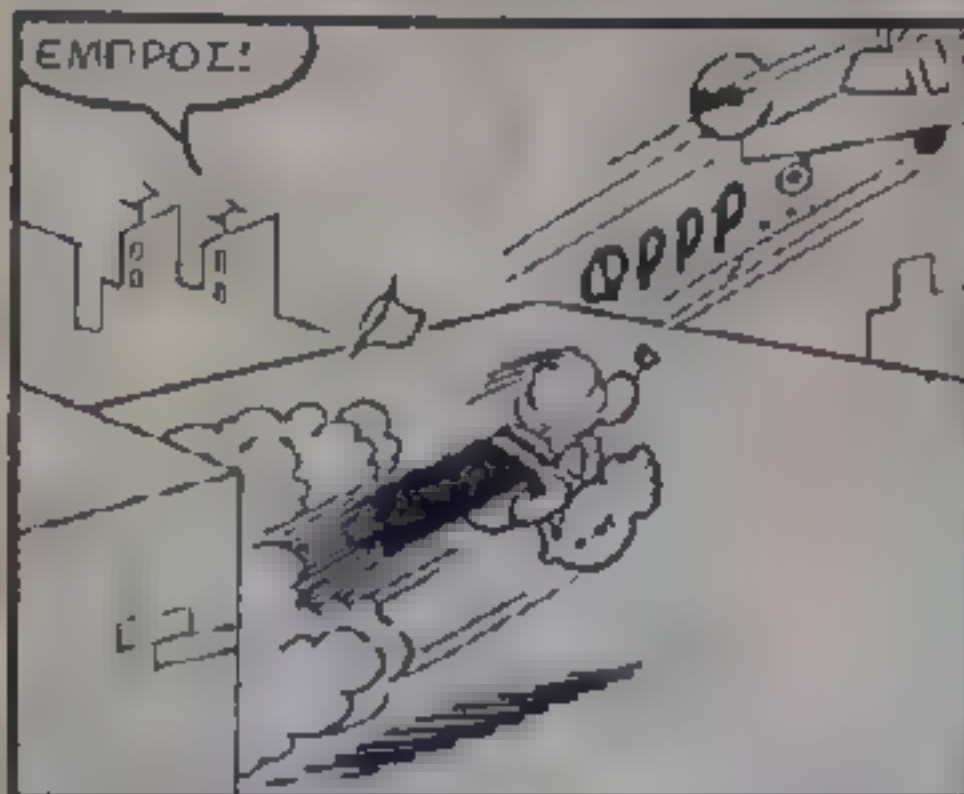

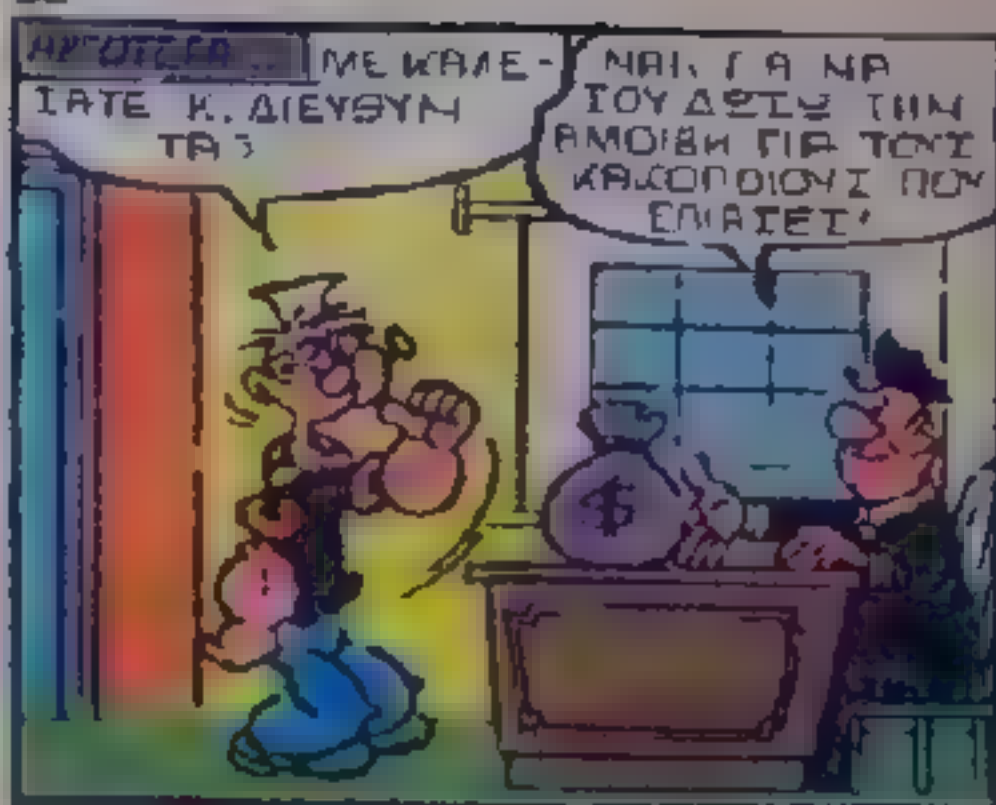

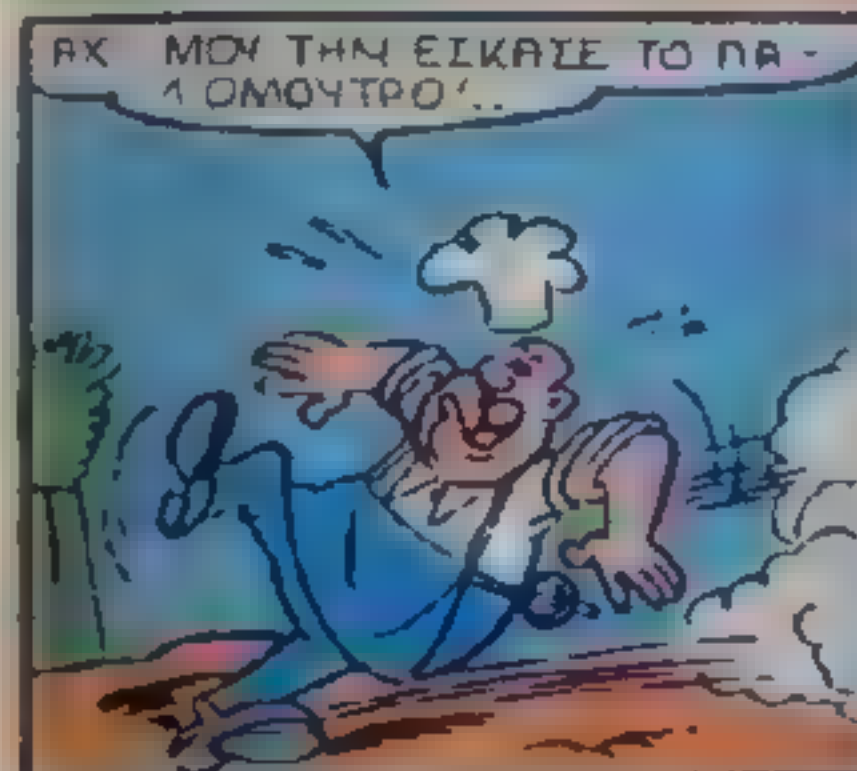
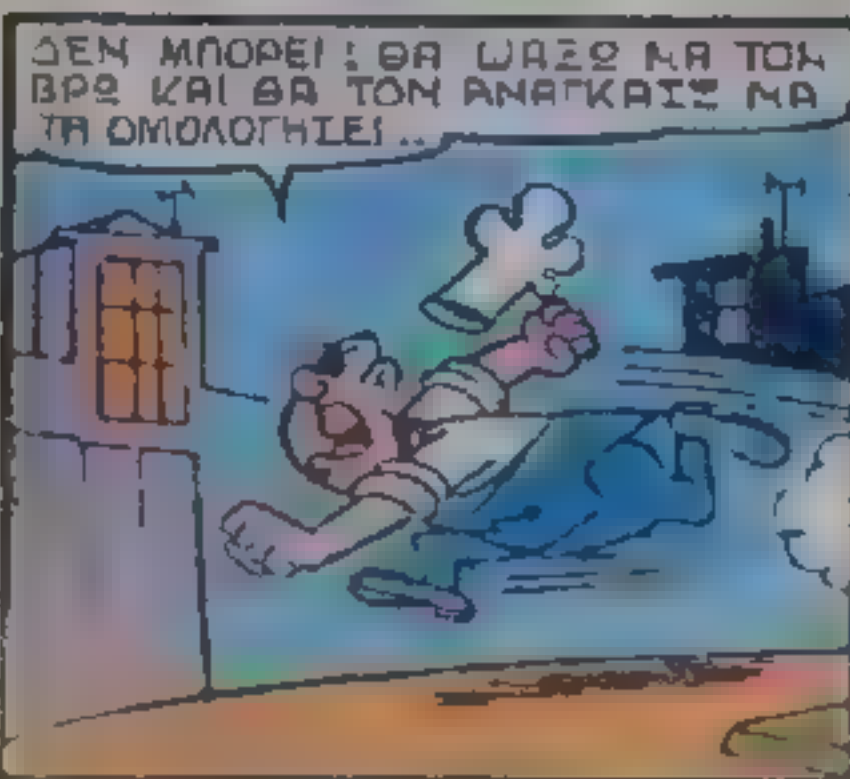

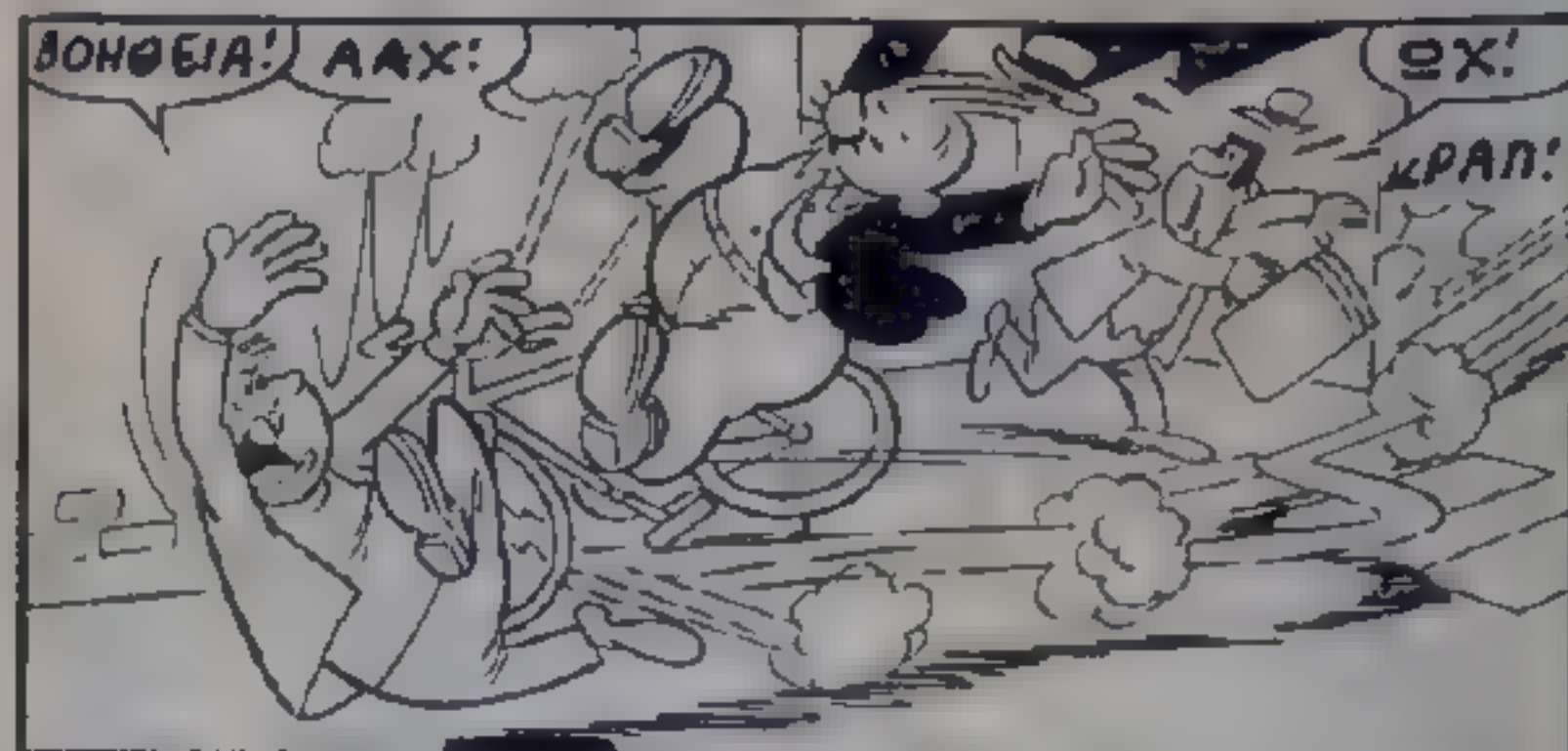

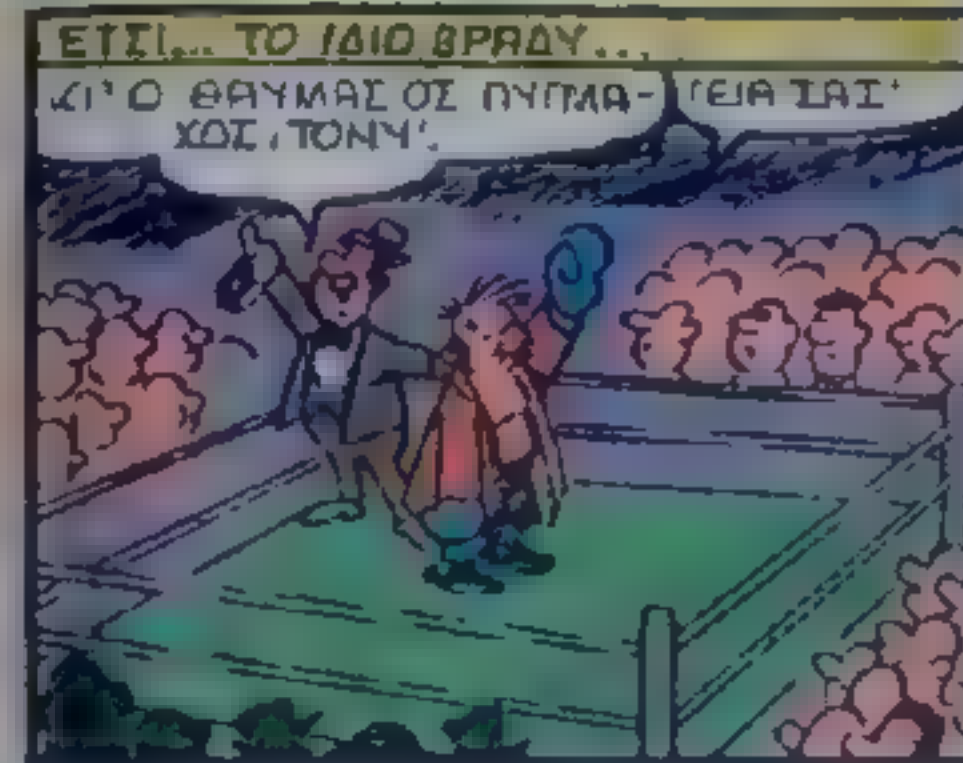
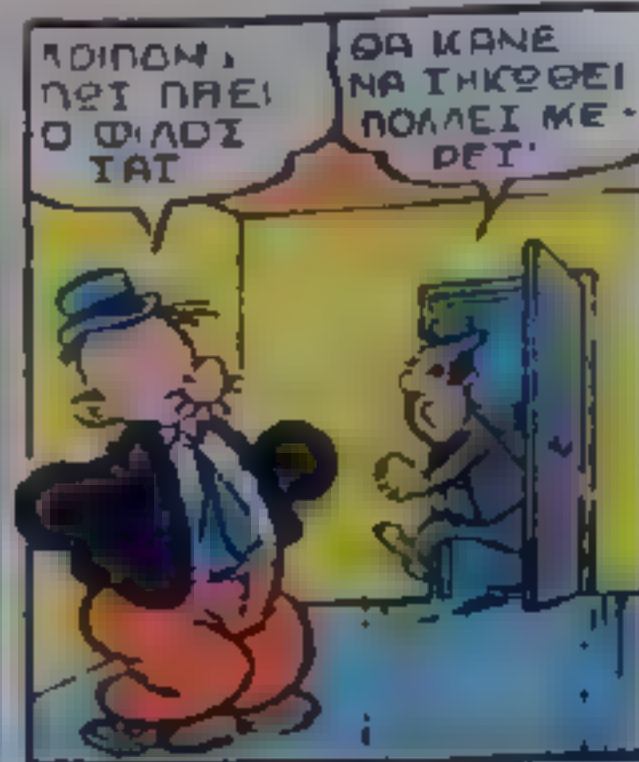
ΕΝΑ ΣΤΟ ΠΙΝΓΚ

ΛΟΙΠΟΝ ΟΠΩΣ ΕΙΠΑΜΕ ΚΑΝΕ
ΟΤΙ ΕΠΙΜΕΝΑΙ ΑΛΛΑ ΣΤΟΝ
ΤΡΙΤΟ ΤΥΡΟ ΘΑ ΤΟΝ ΠΩΝΗΣΙΣ
ΝΑ ΣΕ ΡΙΞΕΙ ΝΟΚ-
ΑΟΥΤ'

ΚΤΥΠΑΕΙ ΤΟ ΓΚΟΓΚ ΚΑΙ.

ΧΕΙ ΧΕΙ ΠΑΝΑ ΣΕΓΕΛΑΣΟ ΤΟ
ΚΟΣΜΟ ΘΑ ΚΑΝΩ ΟΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟ-
ΜΑ ΜΕ ΜΑΝΙΑ'

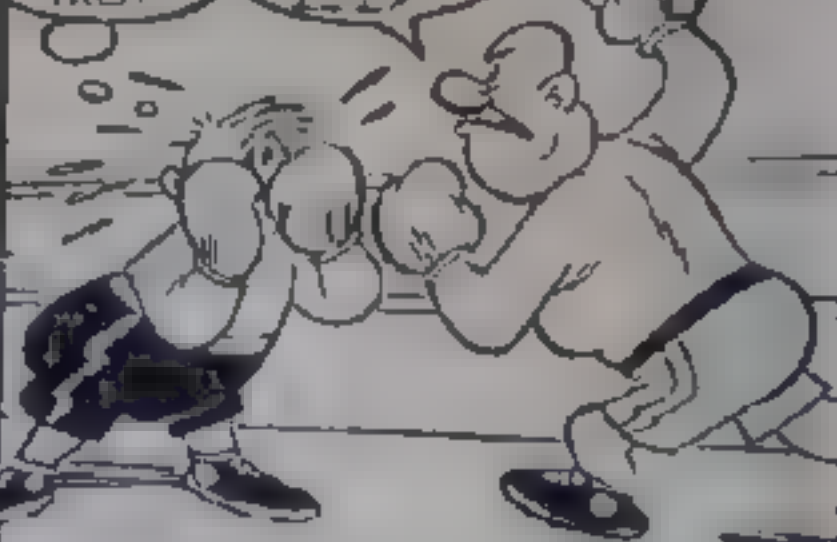

ΜΑ ΤΙ ΚΑ-
ΝΕΙ ΑΥ-
ΤΟΣ, ΜΕ-
ΒΑΤΑΙ ΣΤ'
ΑΝΘΕΙΑ'

ΑΧ, ΔΕΝ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΜΕΓΝΩ
ΡΙΞΕΙ'

ΑΝ ΜΕ
ΔΕΙ
ΑΛΛΟ-
ΜΟΝΟ
ΜΟΥ'

ΟΥΑΠ' ΔΕΝ
ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑ-
ΝΩ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ

ΜΑ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡ-
ΓΗ ΕΧΩ ΣΑΝΑΔΕ
ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ'

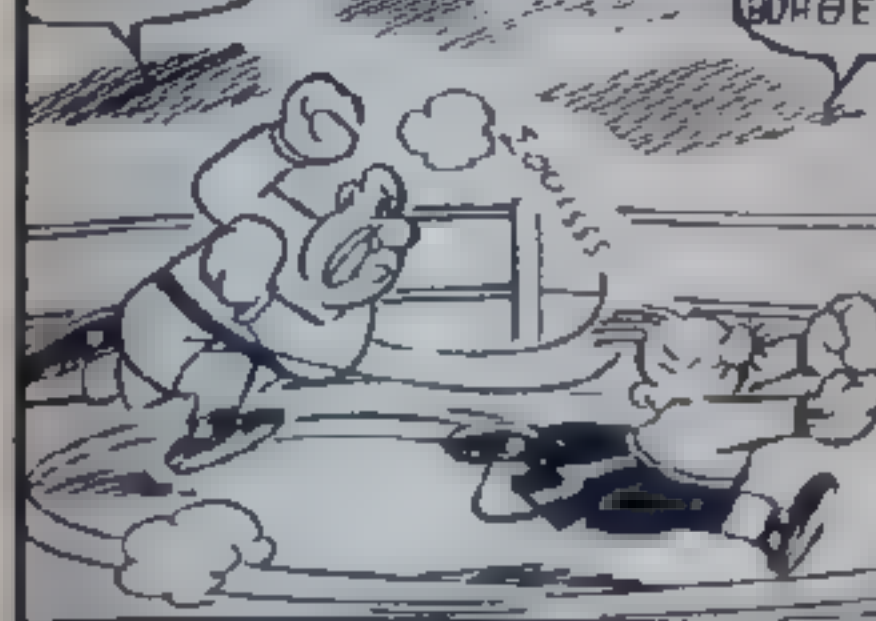
ΠΛΟΗ'

ΤΩΡΑ ΘΥΜΑΜΑΙ ΕΙΣΑΙ ΑΥ-
ΤΟΣ ΠΟΥ ΜΟΥ ΑΡΡΑ-
-Ε ΤΟ ΙΑΝ-
ΤΟΥΤΣ'

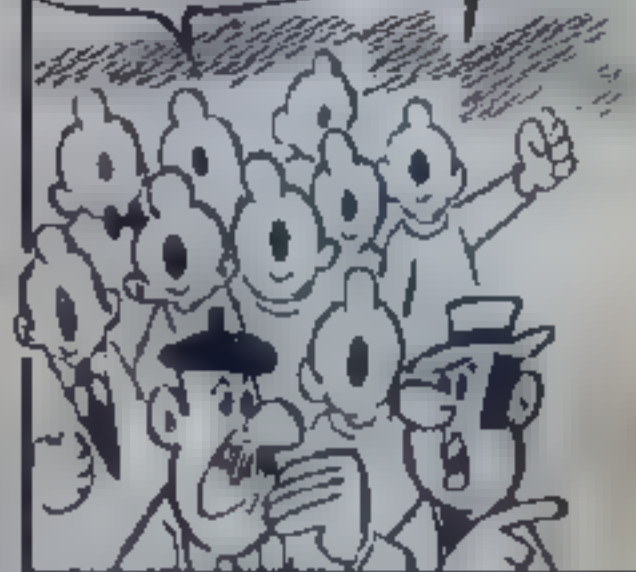

ΚΑΝΕΙΣ ΑΒΘΟΣ
ΕΓΩ ΔΕΝ ΣΕ
ΓΝΩΡΙΖΟ'

ΓΚΟΡΡ... ΘΥΜΑΜΑΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗ
ΦΩΝΗ ΣΟΥ! ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΕΙΣ ΤΙ ΘΑ
ΓΡΑΦΕΙΣ'

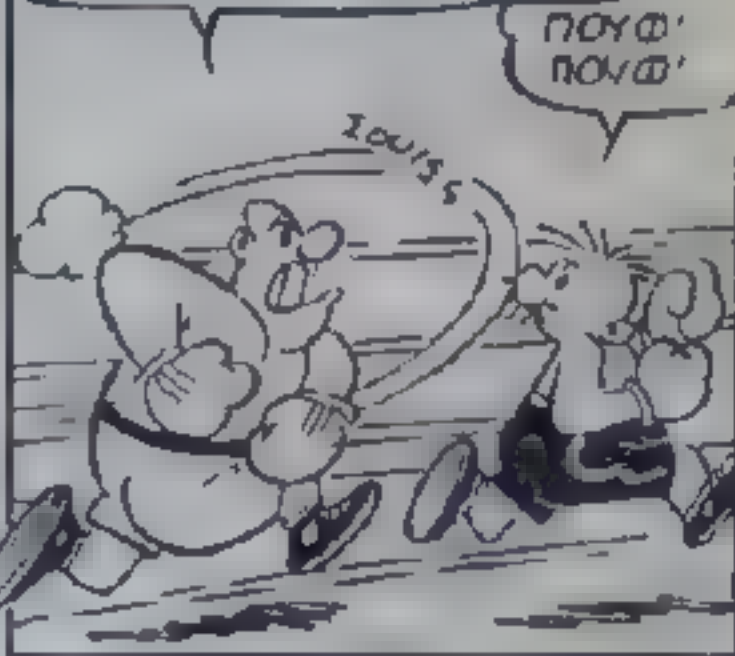
Ε'Ν' ΜΑ ΤΙ
ΚΑΝΕΙ Ο
ΛΥΣΙΣΜΕ-
ΝΟΣ ΤΑΥΡΟΣ'

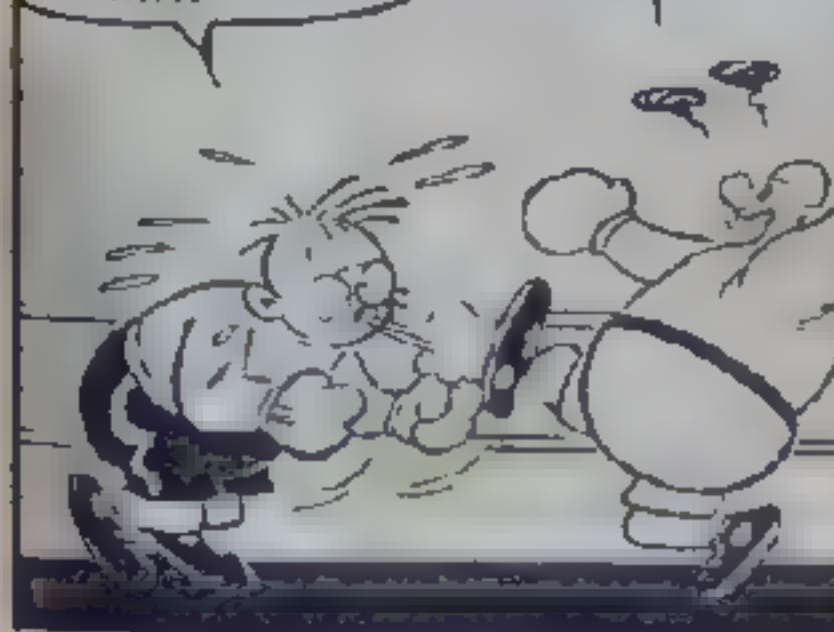
ΔΡΟΜΟ, ΑΝ ΜΕ ΠΑΙΞΕΙ
ΘΑ ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΙΚΟ-
ΝΗ!

ΟΠΟΥ ΜΑΝΑΙ ΘΑ ΚΟΥΡΑ-
ΣΤΕΙΣ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙΣ'

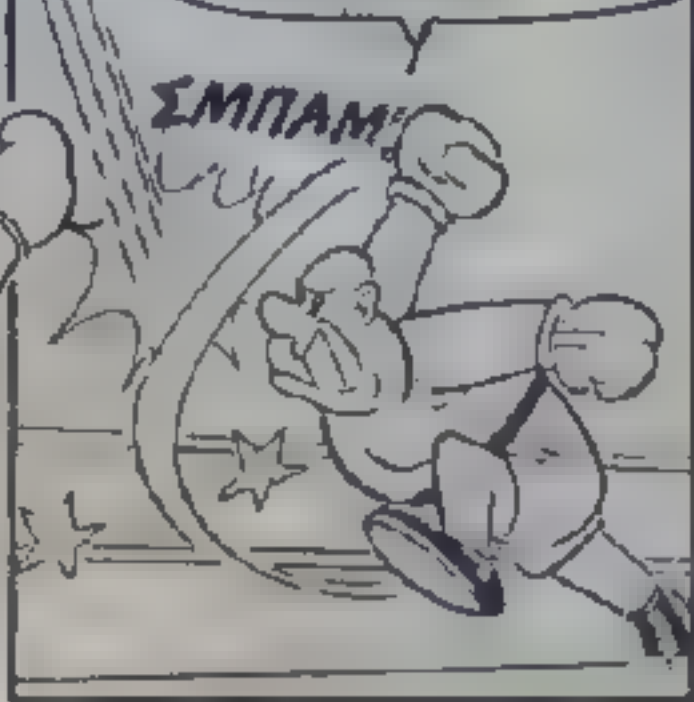

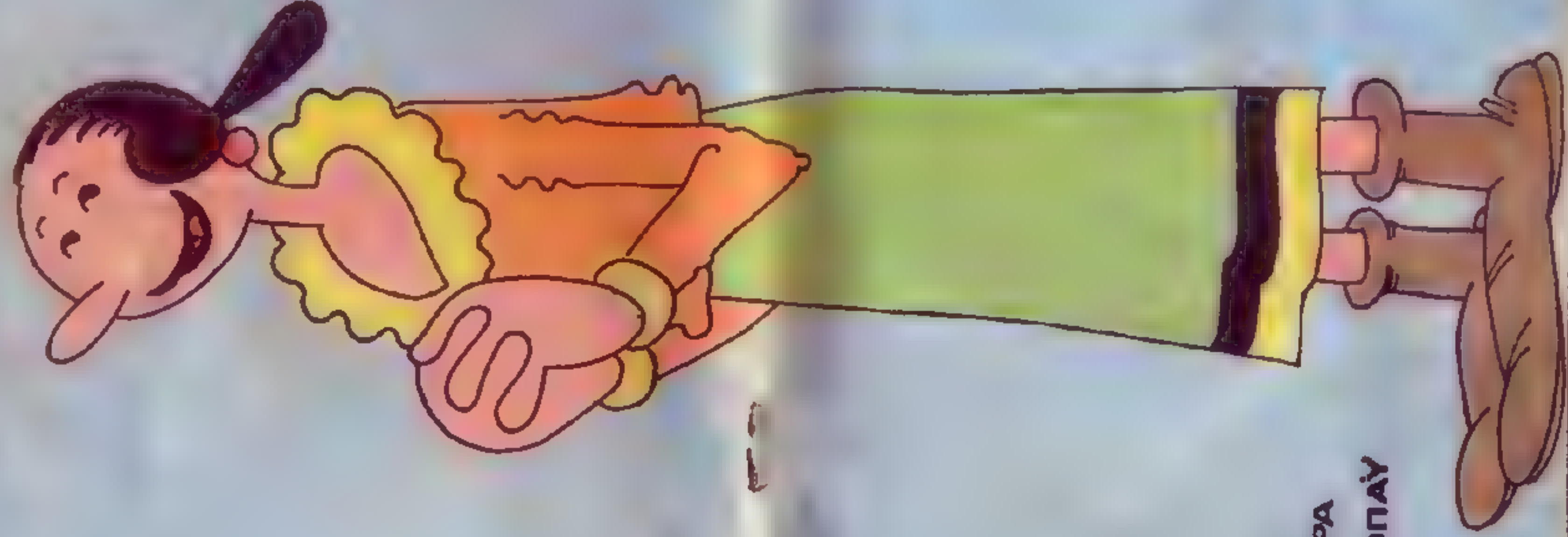
ΑΧ ΔΕΝ
ΑΝΤΕΧΩ ΑΛΟ
ΟΙΑ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ'

ΑΡΡΑ ΑΥΤΗ'

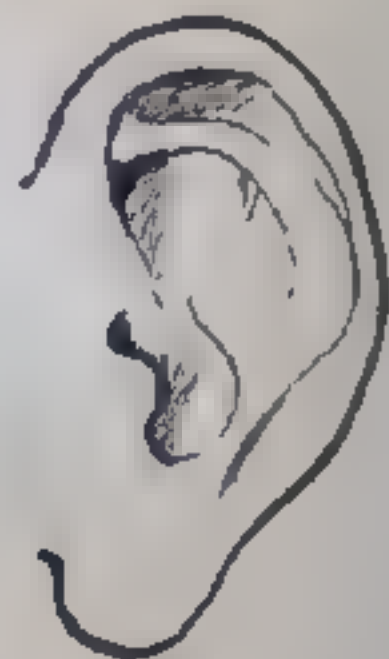

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΠΑΪ

ΤΑ ΑΥΤΙΑ... ΜΙΛΟΥΝ ΠΟΛΥ

Και προδίδουν όχι μόνο την χρακτῆρῃ μας, αλλά κι' αυτή την ἡλικία μας.

ΛΕΝΕ ότι τα μάτια είναι ο καθρέφτης της ψυχῆς κι' εἶναι ἀλήθεια, ότι μιά ματιά, καμμία φορά, είναι ἀρκετή για να ἀποκάλυψι τὸν ἐσωτερικὸ μας κόσμον περισσότερο ἀπὸ μιά εἰλικρινὴ ἐξομολόγησί μας. Ἀλλά, ὅταν κυτταζομαστέ στον καθρέφτη, ἡ ματιά μας μπορεῖ νὰ μὴ ληψί τίποτα. Καμμία φορά, δὲν μπορούμε νὰ ἐμφανθούμε μὲ τὰ μάτια. Καμμία φορά, δὲν μπορούμε νὰ μαντεψοῦμε τί κρυβεται πίσω ἀπὸ μίαν μυστηριώδη ματιά.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, δὲν έχουμε παρά νὰ διαλέξουμε ἕναν ἄλλο δρόμον γιὰ νὰ φθάσουμε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ προσώπου ποὺ θέλουμε νὰ γνωρίσουμε. Κι' αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι τὸ αὐτί. Πραγματικὰ, τὰ αὐτιά μιλοῦν πολὺ. Καὶ μιλοῦν ἐν γὰρ. Τὸ μέγεθός τους, τὸ σχῆμά τους, ἡ θέσις τους, εἶναι ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς νοσημοσύνης τοῦ καθενός.

Ἕνας ἐπιστῆμων ἀπὸ τὴν φιλοσοφία τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁ καθηγητῆς I. Λάμπ, υποστηρίζει ὅτι τὰ μεγάλα καὶ προεξέχοντα αὐτιά, ἀποκαλύπτουν ἐξαιρετικὰ εὐεξήγητο καὶ ὀργίλον χαρακτῆρα. Εἰς ὅλον, τὰ μικρὰ

αὐτιά, εἶναι σημάδια ἐξουνοίας, ἐδυνάδας.

Ἄν τὸ εἷς αὐτί μίαν γυναῖκα εἶναι τοποθετημένο λίγο ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἄλλο, κατὰ τὰς ἀναισθησίας πρόκειται, γιὰ μίαν σεξουαλικὴν Ἀντιθέτως, τὰ λεπτὰ καὶ σχεδὸν ἀσθενῆ αὐτιά, ἀποκαλύπτουν ἐξαιρετικὰ ντροπαλὴ καὶ παισίσθητη φύσι.

Οἱ φυσιογνομιστῆς, πιστεύουντας ὅτι τὰ χαρακτηριστὰ τοῦ προσώπου εἰσλαμβάνουν τὴν ψυχολογικότητά μας, ἀνέκωσαν πολλὰ χρόνια στὴν μελέτη τῶν αὐτιῶν. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς υποστηρίζουν, ὅτι ἡ θέσις τῶν αὐτιῶν ἔχει ἐξαιρετικὰ μεγάλη σημασία, δηλαδή εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀποκαλυπτικὴ.

Παραδείγματός χρόνι, τὰ αὐτιά ποὺ εἶναι τοποθετημένα πρὸς τὰ πρὶν, εἶναι τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῶν διανοημένων. Ἐξ ἄλλου τὰ αὐτιά ποὺ εἶναι τοποθετημένα στὸ κέντρο τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς τοῦ κεφαλῆς ἀποκαλύπτουν μέγαν ἐπιπεδὸν νοσημοσύνης.

Αὕτη ἡ ἀντίληψις δεσφεται σ' ἕναν ἀπλὸ ἀλλογισμό. Συγκριμένα, οἱ φυσιογνομιστῆς, πιστεύουν, ὅτι ἡ νόσις ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς

ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, ποὺ δοῖσκειται στὴν μετωπικὴ ἢ τὴν ὀπίσθια τοῦ κρανίου, ἐνῶ οἱ συγκινησῆς καὶ τὰ αἰσθηματὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, ποὺ δοῖσκειται συγκεντρωμένη στὸ ὀπίσθιο τμήμα τοῦ κεφαλῆς. Ἡ θέσις τῶν αὐτιῶν ὅπως ληψί, δείχνει τὴν ὀκαλυνία τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας, ποὺ δοῖσκειται συγκεντρωμένη σε κάθε μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς δύο πλευρὰς τοῦ κρανίου.

Ἐτσι, ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀπόστασις τῶν αὐτιῶν ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ μετώπου μας, τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ διανοία μας. Κι' ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ περιουσία τοῦ κρανίου, ποὺ ἐκτείνεται πίσω ἀπὸ τὰ αὐτιά μας, τόσο περισσότερο ἐξοφτιόμαστε ἀπὸ τὰς συγκινησῆς μας κι' ἀπὸ τὰ αἰσθηματὰ μας. Οἱ φυσιογνομιστῆς, πιστεύουν ἐπίσης, ὅτι ὅσο χαμηλότερα εἶναι τοποθετημένα τὰ αὐτιά μας, τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ φαντασία μας, ἐνῶ τὰ αὐτιά ποὺ εἶναι τοποθετημένα ψηλὰ, προδίδουν ἕν θωρο μὲ πρακτικὸ μυαλό.

Τὰ μικρὰ αὐτιά, ἀνέκουν συχνὰ σὲ πρόσθετο χαρακτῆρα μὲ λεπτὰ γούστα. Ἀλλὰ τὸ πολὺ μικρὰ αὐτιά εἶναι γνωρίσματα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν ποὺ ἔχουν ταπεινὸν τὸ γοντικόν.

Αὐτὰ μὲ μεγάλους καλοσγε διασκευοὺς ὁδοῦς ἀποκαλύπτουν ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν μεγάλα ἀποθεματὰ στοῦ γῆς. Ὁ ἰδιαίτερος κωδὸς, εἶναι γνωρίσματα τῶν ἀθλητικῶν τύπων καὶ, γενικὰ, ἐκείνων ποὺ δὲν ἀγαποῦν τὴν σπιτικὴ ζωὴ.

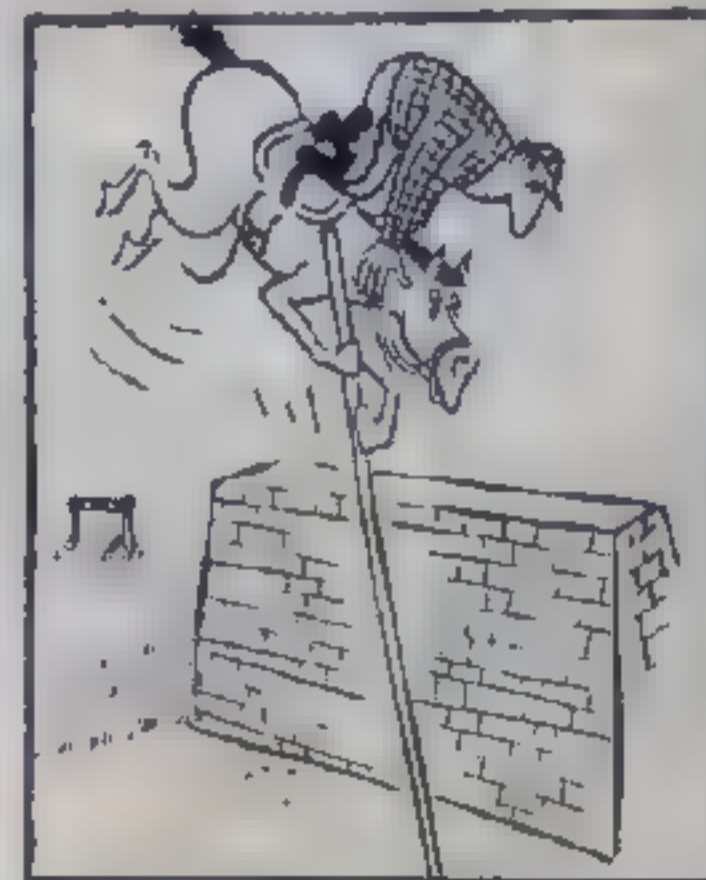
Τὰ πολὺ κέκλινα αὐτιά, δείχνουν ἐπίσης ἀνθρώπους μὲ ὑπερβολικὰς ἐκδηλώσεις στοργῆς, ποὺ καμμία φορά γίνεται δεσποτιστικὴ. Ἀντιθέτως, τὰ πολὺ ὀρθὰ αὐτιά ἀνέκουν στοὺς τύπους ποὺ ἀγαποῦν ὑπερβολικὰ τὴν σπιτικὴν ζωὴ.

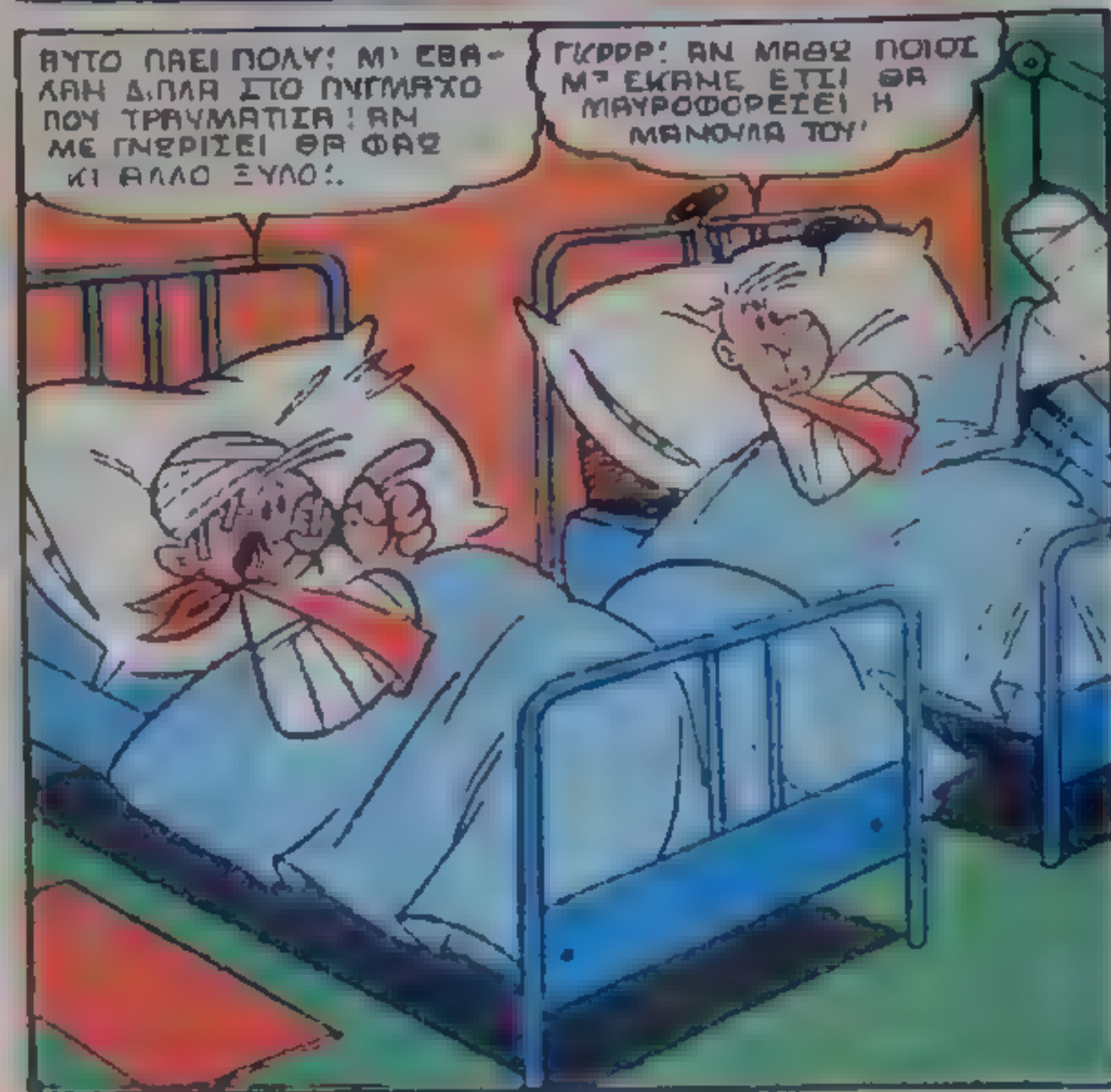
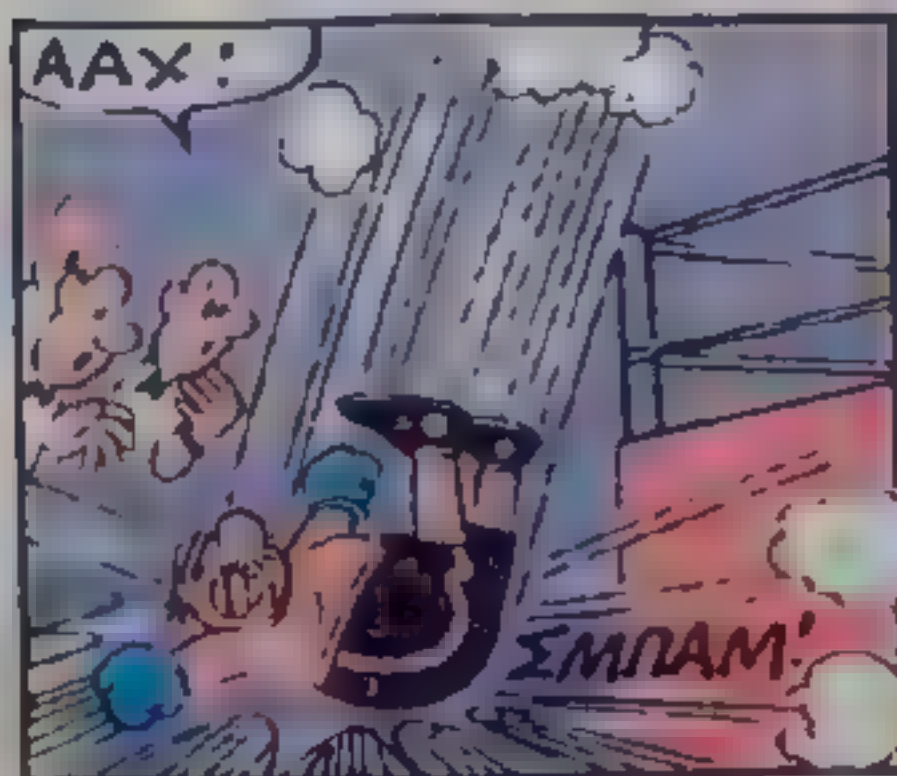
Τὰ καλοσγε διασκευοὺς αὐτιά, ἀποκαλύπτουν ἀνθρώπους προκισμένους μὲ θαρροὺς καὶ θετικὴν προσωπικότητα. Ἀντιθέτως, τὰ αἰ

τιά ποὺ εἶναι σχεδὸν ὀρθὰ, εἶναι ἀνοησιβήτητα, ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῶν πολὺ ταπεινῶν ἀνθρώπων.

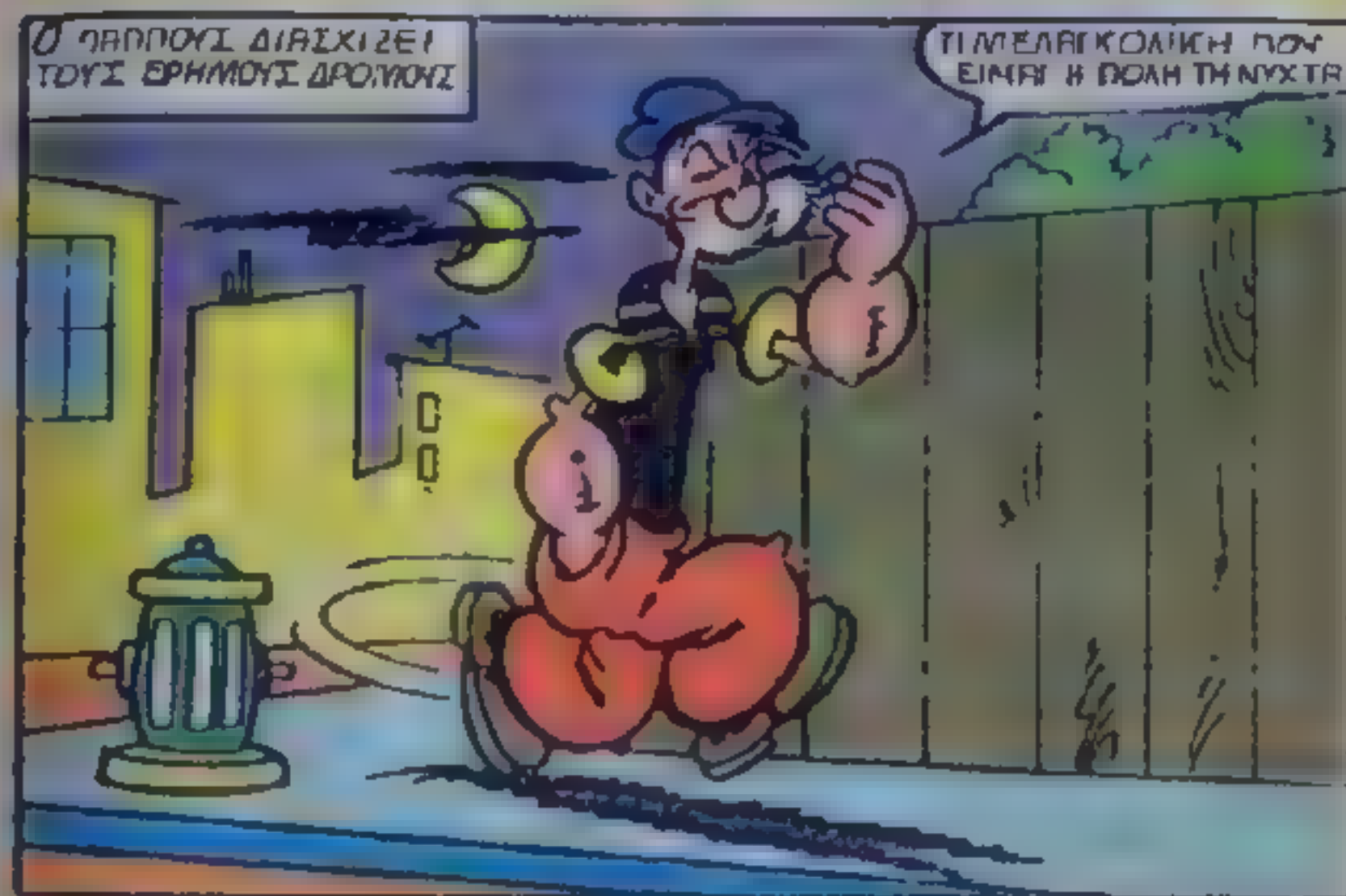
Ἐντερο ἀπ' αὐτὰ, ἀπαθῆτε πρόσθετο στὸν καθρέφτη καὶ μελετήστε τὰ αὐτιά σας. Εἶναι διαπιστῶν ἂν ἀποκαλύπτει στὸν ἑαυτὸ σας μίαν καλλιτεχνικὴ ἢ σταυρικὴ φύσι. Ἡ ἀκόμα μίαν διὰ νῆσι.

Ἄν ὅχι, αὐτὰ μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ κακὸ γιὰ τὰ παιδιὰ σας. Γιατ' αὐτὰ εἶναι ἕνας ὁρὸς τοὺς ἰσχυρότερους κληρονομικοὺς παρονονοτες. Καὶ δὲν παύουν ποτὲ νὰ μεγαλώνουν, ἀκόμα καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκαπτοῦρας. Ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, τοὺς μεγαλύτερα γίνονται. Μὰ γυναικα μπορεῖ νὰ κρύψῃ δέκα χρόνια μὲ τὴν περιποίηση τῆς ἐπιδερμίδος, ἢ τοῦ κεφαλῆς, μακιγιὰς καὶ τὸ νεανικὸν γούστον δυστυχῶς, δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὸ προδωτικὸν μέγεθός τῶν αὐτιῶν τῆς. Τὸ μόνον ποὺ μπορεῖ νὰ κάπ, εἶναι νὰ τὰ καλύπτῃ μὲ τὰ μαλλιά τῆς. * * *

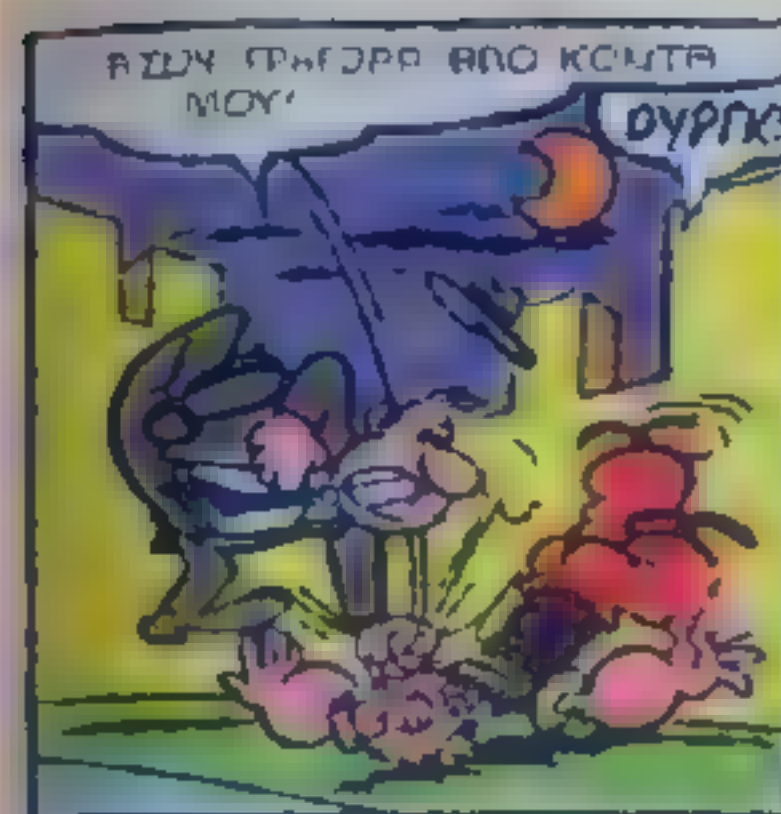

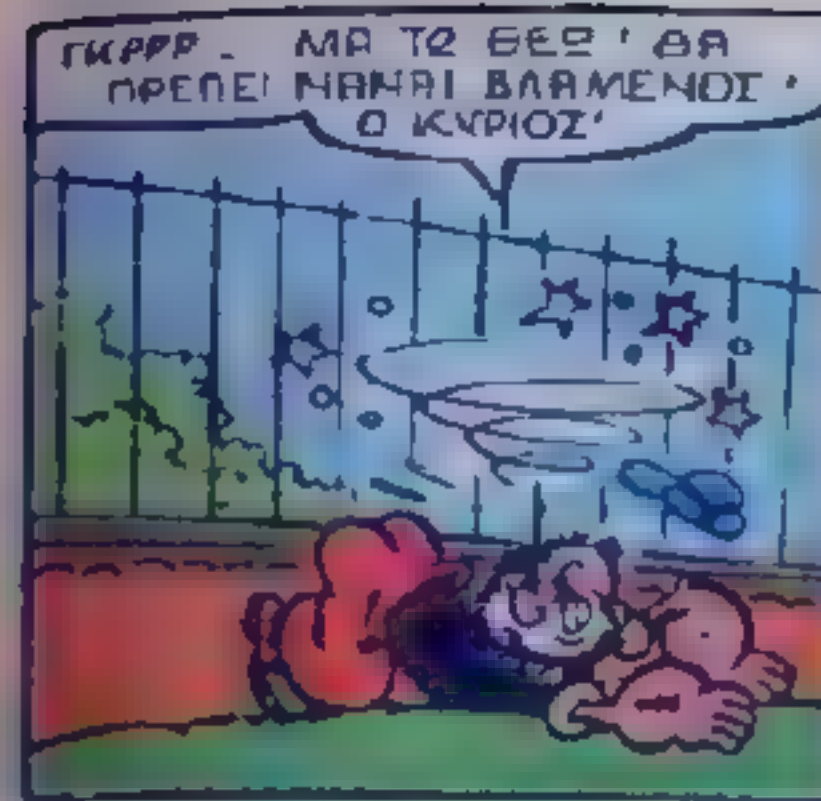
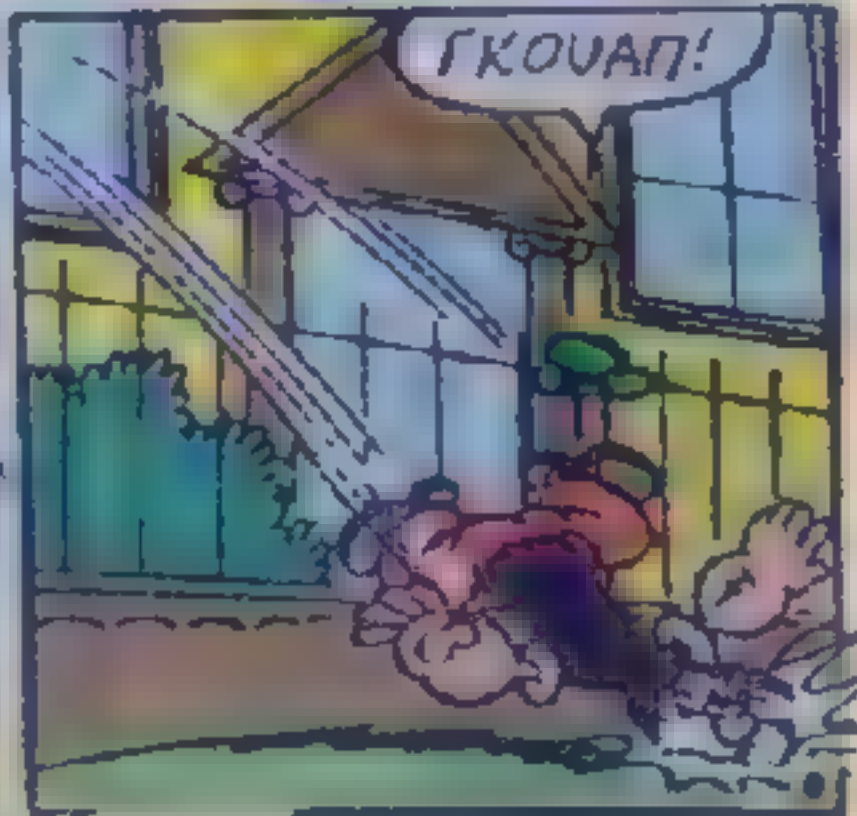
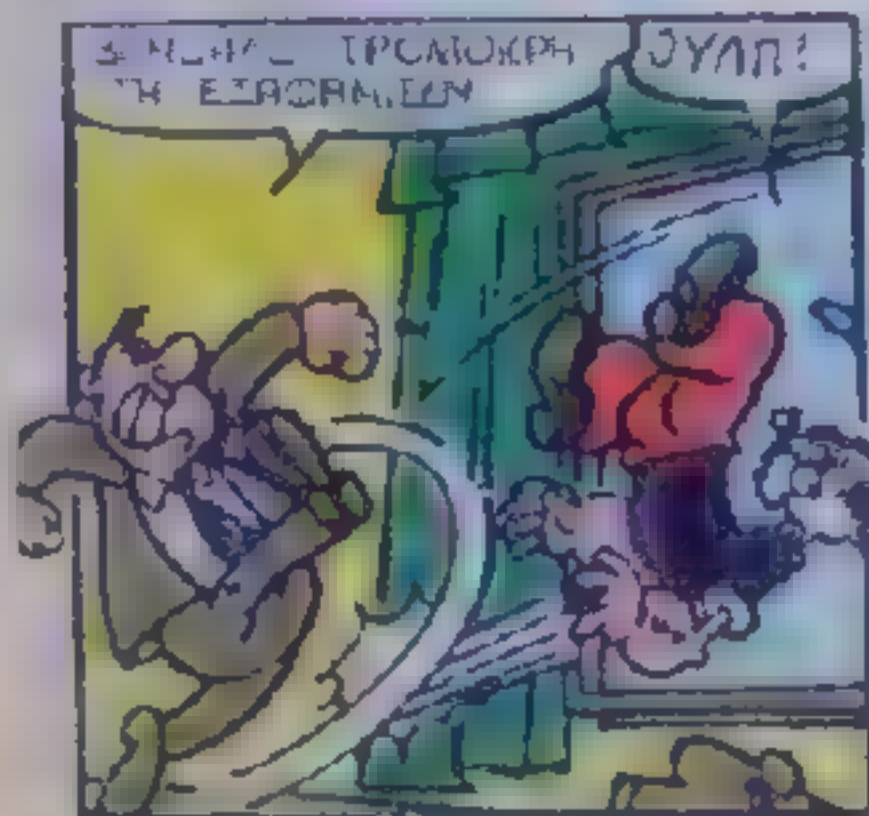
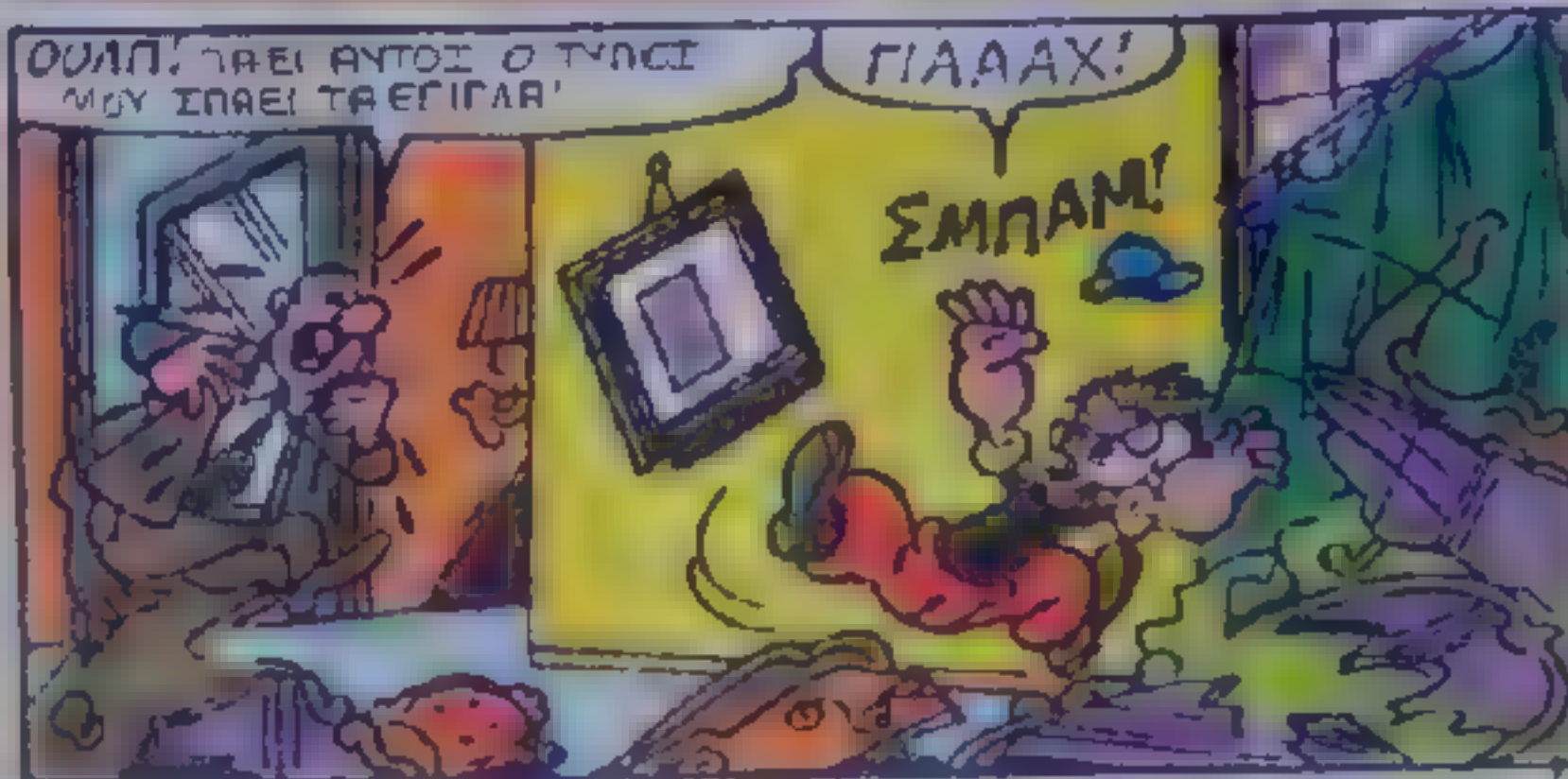
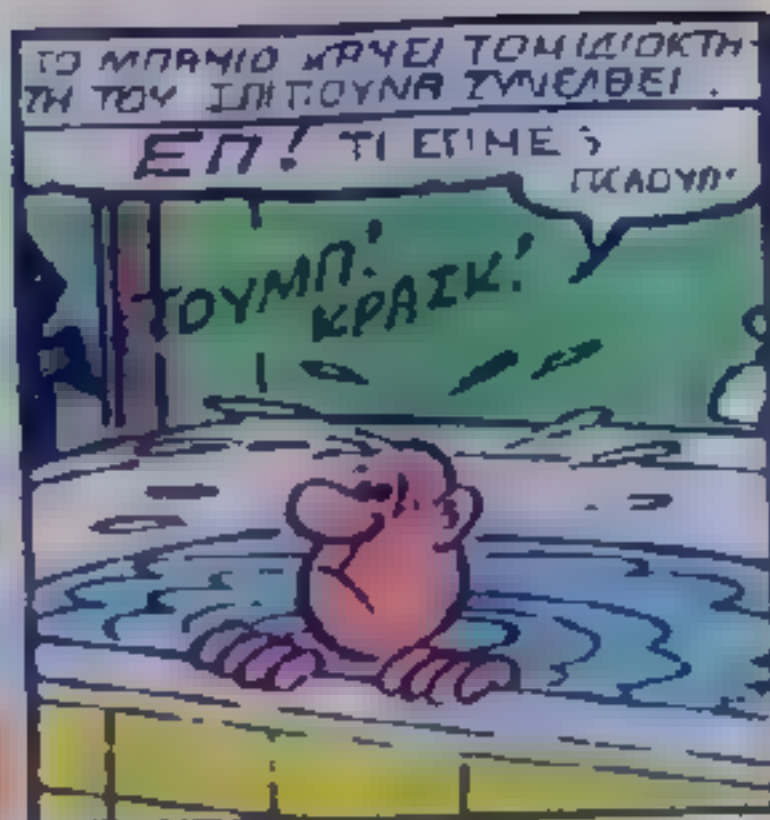
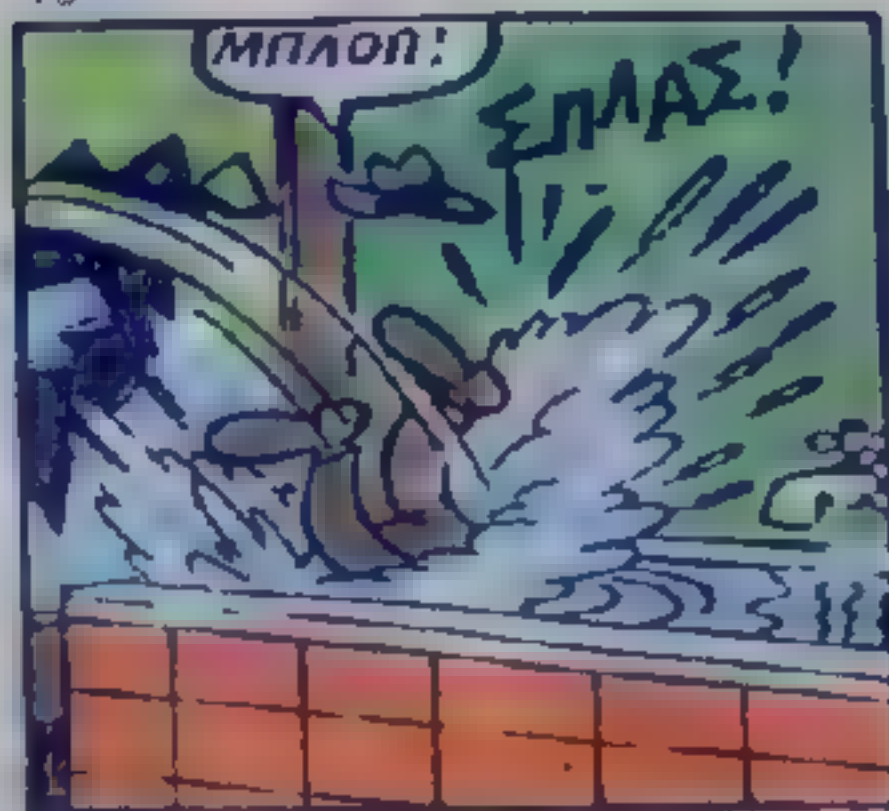
ΦΙΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

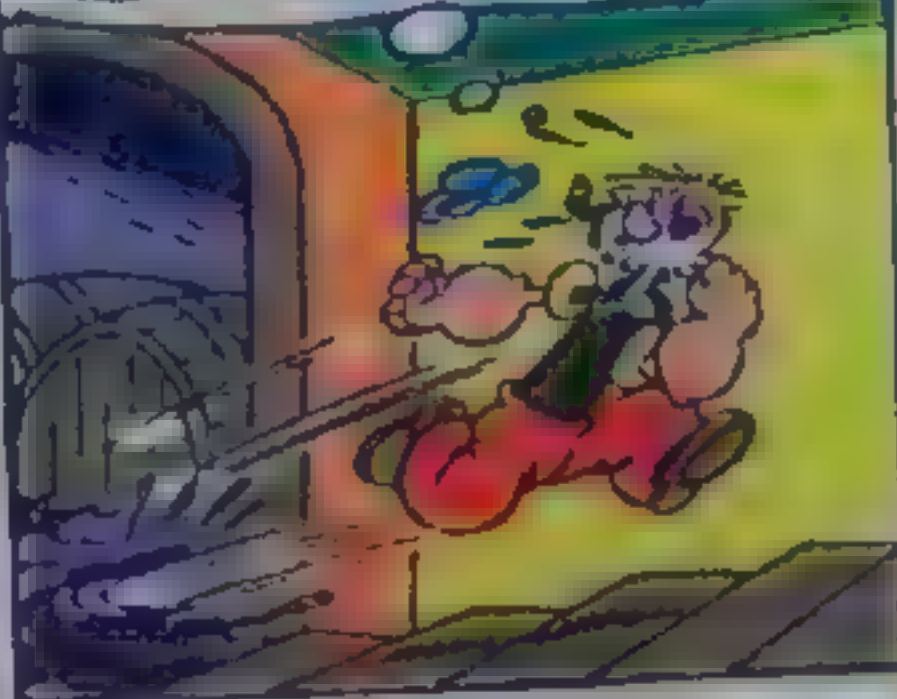

ΤΟΡΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΠΑΤΙ ΓΑΝΤΑ
ΜΟΥ ΕΛΕ ΠΑΝ ΛΕΩΤΑ ΚΑΙ
ΤΑ ΕΠΙΜΕ ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΚΑ-
ΤΑΣΤΡΑΜΕΝΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙ-
ΤΑΙ ΝΑ ΝΑ ΨΑΝΑΙΣ ΟΥΤΕ
ΓΟΥΛΙΑ ΚΡΑΣΙ!

ΔΡΟΜΟ! ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΠΡΟΤΙ-
ΜΕ ΝΑ ΦΥΓΕ ΜΟΝΟΣ ΜΟΥ!

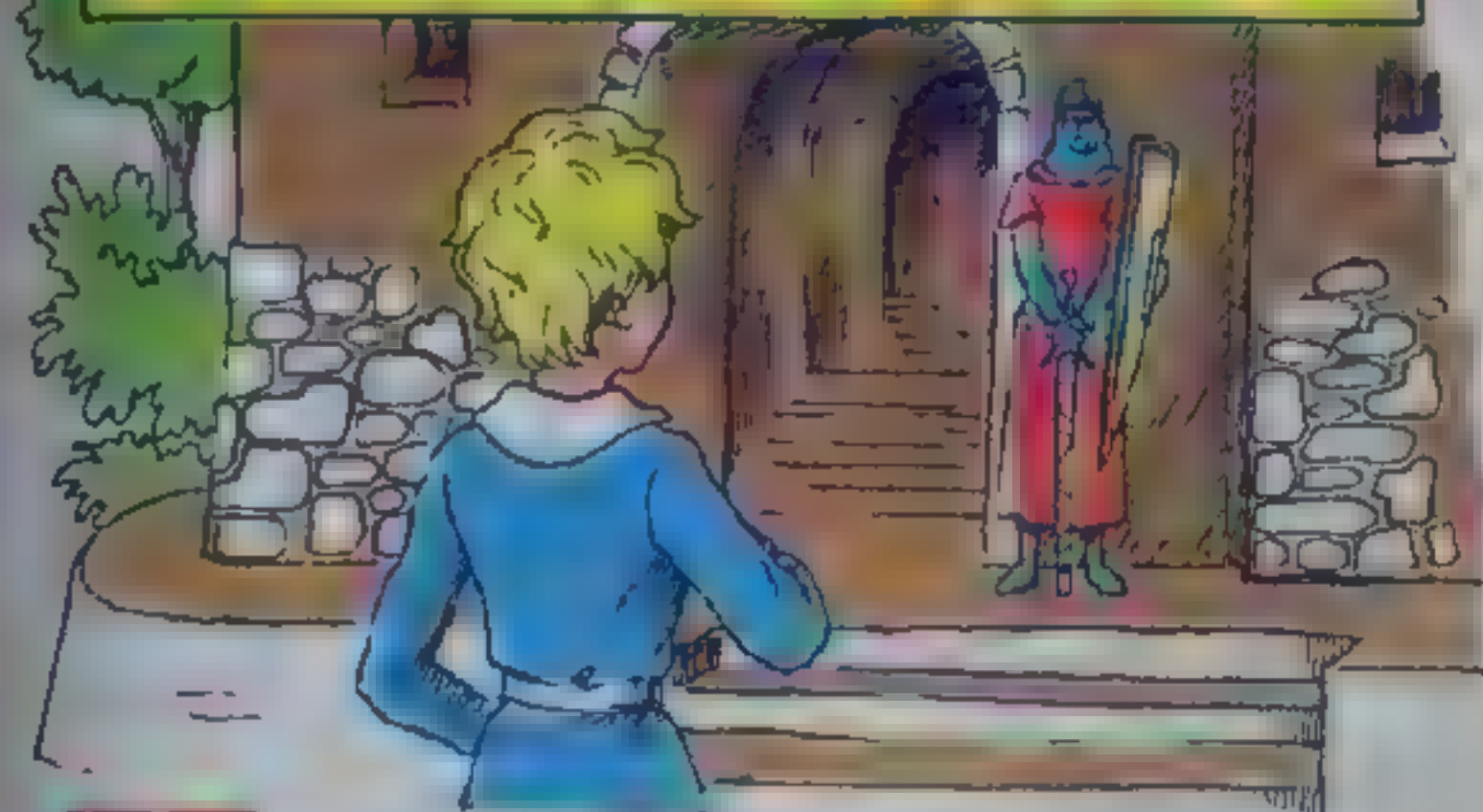

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ... ΦΙΛΕ! ΣΗΜΙΑΤΑ ΜΟΥ ΕΒΑ
ΛΕΣ ΜΥΑΛΟ ΚΑΙ ΤΙ ΑΥΤΟ ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΟΥ
ΧΑΡΙΣ ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑ -
ΛΙ ΚΡΑΣΙ!

ΟΧΙ! ΔΕΝ
ΘΕΛΩ!

ΤΟ ΕΞΥΠΝΟ ΑΓΟΡΑΚΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό ήτανε μια πολὺ εὐτυχισμένη οἰκογένεια: Ὁ πατέρας, ἡ μητέρα κι' ἓνα μικρό, ἐξυπνο ξανθόμαλλο καὶ γαλανομάτικο αγοράκι.

Ὁ πατέρας, κάθε μέρα πήγαινε στὰ χωράφια του καὶ δούλευε, ἡ μητέρα σιγούριζε τὸ σπίτι, καὶ τὸ αγοράκι ἐπαιξε χαρούμενο μὲ τὰ ἄλλα παιδάκια τῆς γειτονιάς.

Μιά μέρα, ὁ πατέρας δὲν γύρισε ἀπὸ τὰ χωράφια.

Ὅλη τὴ νύχτα, μητέρα καὶ γιὸς, δὲν ἐκλείσαν μάτι.

Καὶ τὸ πρωῒ, μάθανε τὸ θλιδερὸ μαντάτο: Ληστές, λέει, ἄρπαξαν τὸν πατέρα καὶ ζητοῦσαν ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα γιὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν...

Στὸ σπίτι ἔμως, αὐτοί, δὲν εἶχαν οὔτε ἓνα χρυσὸ νόμισμα...

“Ακόμα κι’ αν πουλούσαν όλα τὰ χωράφια τους και τὸ πιτάκι τους, δὲν θὰ μάζευαν ὅτε τὰ μισά!

Ἡ μητέρα, ἐκλαιγε ἀπαρηγόρητα.

Ὁ γυιός, ὅμως, τὸ μικρό, ξανθόμαλλο ἀγοράκι, δὲν τὰ ἔχασε. Τῆς λέει:

— Μὴν κλαῖς, μανούλα, κι’ ἐγὼ θὰ λευτερώσω τὸν πατέρα μου!

— Πῶς θὰ τὸ μπορέσης, ἐσύ, μικρὸ κι’ ἀδύναμο παιδάκι, ποῦ εἶσαι; τὸν ρώτησε ἡ μάνα του.

— Μὴ σέ νοιάζῃ, μανούλα! ἀπαντᾷ τὸ παλικάρáκι. Ἐγὼ φεύγω, καὶ θάρῶ με τὸν πατέρα μου!

★

Φεύγει τὸ παιδάκι καὶ μιά καὶ δυό, πᾶει στοῦ ἀρχοντα τὸ παλάτι.

Λέει στὸν φρουρὸ ποῦ τὸν σταμάτησε.

— Θέλω νὰ δῶ τὸν ἀρχοντα!

— Καὶ τί τὸν θέλεις τὸν ἀρχοντα;

— Τὸν θέλω νὰ κάνω παράπονα γιὰ σὰς τοὺς φρουροὺς καὶ νὰ ζητήσω καὶ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα...

Χά! Χά! Χά! γέλασε ὁ φρουρός.

Καὶ λέει στὸ παιδί:

— Παιδάκι μου, ἐδῶ δὲν κάνουμε παιχνίδια! Ἐδῶ, ἔ-

χοιμε σοβαρώτερες δουλειὲς νὰ κάνουμε...

— Καὶ πῶς σοῦ λέει πῶς ἡ δική μου ἡ δουλειὰ δὲν εἶναι σοβαρὴ; ἀπάντησε τὸ ἀγοράκι. Θέλω νὰ δῶ τὸν ἀρχοντα, κι’ ἀμέσως τώρα!

Φύγε, ἀμέσως τώρα! λέει θυμωμένος ὁ φρουρός, γιὰτὶ ἀλλοίμονό σου!

Δὲν πρόφτασε ὅμως νὰ τελειώσῃ τὸν λόγο του καὶ τὸ παιδάκι πέρασε σιέλιτα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πόδια του φρουροῦ κι’ ἀρχισε νὰ ἀνεβαίνει γρήγορα τὶς σκάλες τοῦ παλατιοῦ τοῦ ἀρχοντα, ποῦ ἦταν στριμμένες με κόκκινο χαλί!

Γίνηκε μεγάλη φασαρία.

Φώναζε ὁ φρουρός, στυλὶς ἄλλους φρουροὺς, νὰ τιάζουν τὸ παιδί. Αὐτοί, ἀρπαξαν τὰ ἄπλά τους, γίνηκε πολὺς θόρυβος, τ’ ἀκούσε ὅλα αὐτὰ ὁ ἀρχοντας καὶ βγήκε νὰ δῇ, τί συμβαίνει.

Στὸ μεταξύ, πέντε φρουροί, εἶχαν πιάσει τὸ παιδί ποῦ φώναζε δυνατὰ πῶς θέλει νὰ δῇ τὸν ἀρχοντα.

— Ἀφήστε τὸ παιδί! διατάζει ὁ ἀρχοντας.

Τ’ ἀφίνουν οἱ φρουροί, τὸ πιάνει ὁ ἀρχοντας ἀπ’ τὸ χέρι καὶ τὸ πᾶει στὸ ἀρχοντικό γραφεῖο του.

Κάθεται στὸ θρόνο ὁ ἀρχοντας καὶ λέει στὸ ξανθόμαλλο παιδί:

— Ἐλα! Σ’ ἀκούω! Τί θέλεις νὰ μοῦ πῇ;

— Ἀρχοντά μου, λέει τὸ παιδί, ὁ πατέρας μου, κάθε χρόνο, πληρώνει φόρους σὲ σένα. Δέκα τοῖς ἑκατὸ ἀπ’ ὅλα τὰ εἰσοδήματά του. Ἐρχονται οἱ φρουροί σου καὶ τοῦ τὰ παίρνουν. Γιατὶ πληρώνει αὐτοὺς τοὺς φόρους;

— Εἶσαι μικρὸς ἀκόμη, λέει καλοκάγαθα ὁ ἀρχοντας, γιὰ νὰ τὸ καταλάβῃς...

— Ὅχι! Πέστε μου το, σὰς παρακαλῶ καὶ θὰ τὸ καταλάβω! λέει, τὸ παλικάρι.

— Λοιπόν, ἀκουσε! λέει ὁ ἀρχοντας. Πληρώνει τοὺς φόρους αὐτοὺς ὁ πατέρας σου, γιὰ νὰ πληρώνω ἐγὼ τοὺς φρουροὺς καὶ οἱ φρουροὶ νὰ φυλάνῃ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν οἰκογένειά του γιὰ νὰ ζῇ ἡσυχος καὶ ἀνενοχλήτος ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους!

— Τότε, λέει τὸ παιδί, νὰ μᾶς δώσετε ὅλους τοὺς φόρους ποὺ πληρώσαμε τόσα χρόνια, πίσω!

— Γιατί, ρωτᾷ με ἡ ἐκπαιγί του μεγάλῃ ὁ ἀρχοντας.

— Γιατί, καμμιὰ ἀσφάλεια δὲν ἔδωσαν οἱ φρουροί σου, στὸν πατέρα μου, ἀρχοντά μου. Ἀφῆσαν τοὺς ληστές καὶ τὸν ἀρπαξαν καὶ τώρα ζητοῦν ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα γιὰ νὰ τὸν λευτερώσουν... Λοιπόν, δώστε μου ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα νὰ πληρώσω τοὺς ληστές, ἀφοῦ οἱ φρουροί σου εἶναι ἀνίκανοι

νὰ προστατέψω τὸν πατέρα μου!

★

Σοβαρεύτηκε πολὺ ὁ ἀρχοντας. Σκέφτηκε μετὰ λίγο κι’ ὅσοτερά εἶπε στὸ ξανθόμαλλο παλικάρáκι:

— Ἄν σοῦ δώσω τὰ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα, θὰ πᾶς ἐσύ νὰ βρῇς τοὺς ληστές;

— Φυσικά, θὰ πᾶω καὶ θὰ τοὺς τὰ δώσω τὰ λεφτά, γιὰ νὰ λευτερώσουν τὸν πατέρα μου!

Τότε, ἀκουεῖ με: Ἦσ’ σοῦ δώσω τὰ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα. Ἀλλὰ νὰ τοὺς πῇς ἐτι ἐγὼ τὰ ἔδωσα, γιὰτὶ οἱ φρουροί μου εἶναι ἀνίκανοι. Καὶ πῶς, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα νὰ πᾶσουν τὶς ληστείες. Γιατί, θὰ πάρω ἄλλους φρουροὺς καὶ θὰ τοὺς ἐξοντώσω ὅλους...

— Αὐτά, δὲν θὰ τ’ ἀκούσουν, ἀρχοντά μου! εἶπε τὸ παιδί. Αὐτοί, φοβοῦνται γιὰ ὅσα κακὰ ἔχουν κάμει. Μοῦ δίνεις τὴν ἀδεια, νὰ σοῦ τοὺς φέρω ὅλους τοὺς ληστές ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ τοὺς συχωρέσης κι’ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα νὰ κάτσουν ἡσυχά.

— Ἐσύ, εἶσαι πολὺ ἐξυπνο παιδί! λέει ὁ ἀρχοντας. Ἀλλὰ αὐτοὶ εἶναι κακοὶ ἀνθρώποι... Ἄν καταφέρῃς ὅμως, νὰ τοὺς φέρῃς ἐδῶ, καὶ θὰ τοὺς συχωρέσω καὶ θὰ σοῦ δώσω καὶ σένα ἄλλα ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα, γιὰ τὸ κα-

λό που θα κάνης στη χώρα μου!

— Έν τάξει! λέει το παλικαράκι.

Και παίρνει τὰ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα καὶ φεύγει.

Καί, ὁρόμο παίρνει, ὁρόμο ἀφίνει, ἀνεβαίνει τὰ βουνά, ζητώντας τοὺς ληστές που εἶχαν ἀρπάξει τὸν ἀγαπημένο του πατέρα.

Μέρες καὶ νύχτες περτάει, ρώτησε βοσκούς, ρώτησε ξωμάχους. Στὸ τέλος, ἔφτασε στὸ λιμέρι τῶν ληστών.

Αὐτοί, ὅταν εἶδαν ἕνα παλιόρρο παλικαράκι, νὰ τοὺς ζητάη, τὸ περιτριγύρισαν περίεργοι.

Τότε, τὸ ἀγοράκι τοῦ λέει :

— Κύριοι... ληστές, εἰς φέρνω ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα, γιὰ νὰ λευτερώσετε τὸν πατέρα μου. Ἀλλά, εἰς φέρνω ἀκόμη καὶ κάτι πολὺ καλύτερο : Τὴ συγγνώμη τοῦ ἀρχонта. Ἄν με ἀκολουθήσετε καὶ πάμε μαζί στὸ πα-

λάτι του, θὰ εἰς συχωρέση γιὰ ὅλα τὰ κακὰ ποὺ κάματε μέχρι σήμερα καὶ θὰ εἰς ἀφήσῃ νὰ ζήσετε ἴσους, εἰς καλοὶ νοικοκυραῖοι. Ἀλλοιῶτα, θὰ πάρῃ ἄλλους φρουροὺς καὶ θὰ εἰς ἐξοντώση.

Κάνανε τριβούλιο οἱ ληστές.

Τὸ παιδάκι, μὲ τὴν καλὴ σὺνῃ του, τὴν εὐχαρίσκειά του, τοὺς εἶχε μαγέψει.

Στὸ τέλος, τοῦ λένε οἱ ληστές :

— Πάμε, παιδί μου! Καρεθώκαμε νὰ μᾶς κυνηγοῦν! Καὶ γιὰ τὸ καλὸ που μᾶς ἔκανες, νὰ κρατήσης καὶ τὰ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα θὰ λευτερώσουμε χωρὶς λεφτὰ τὸν πατέρα σου. γιὰ νὰ εἰς ζήσουμε πῶς γὰ γὰς του, γιὰ νήκαμε καλοὶ ἄνθρωποι!

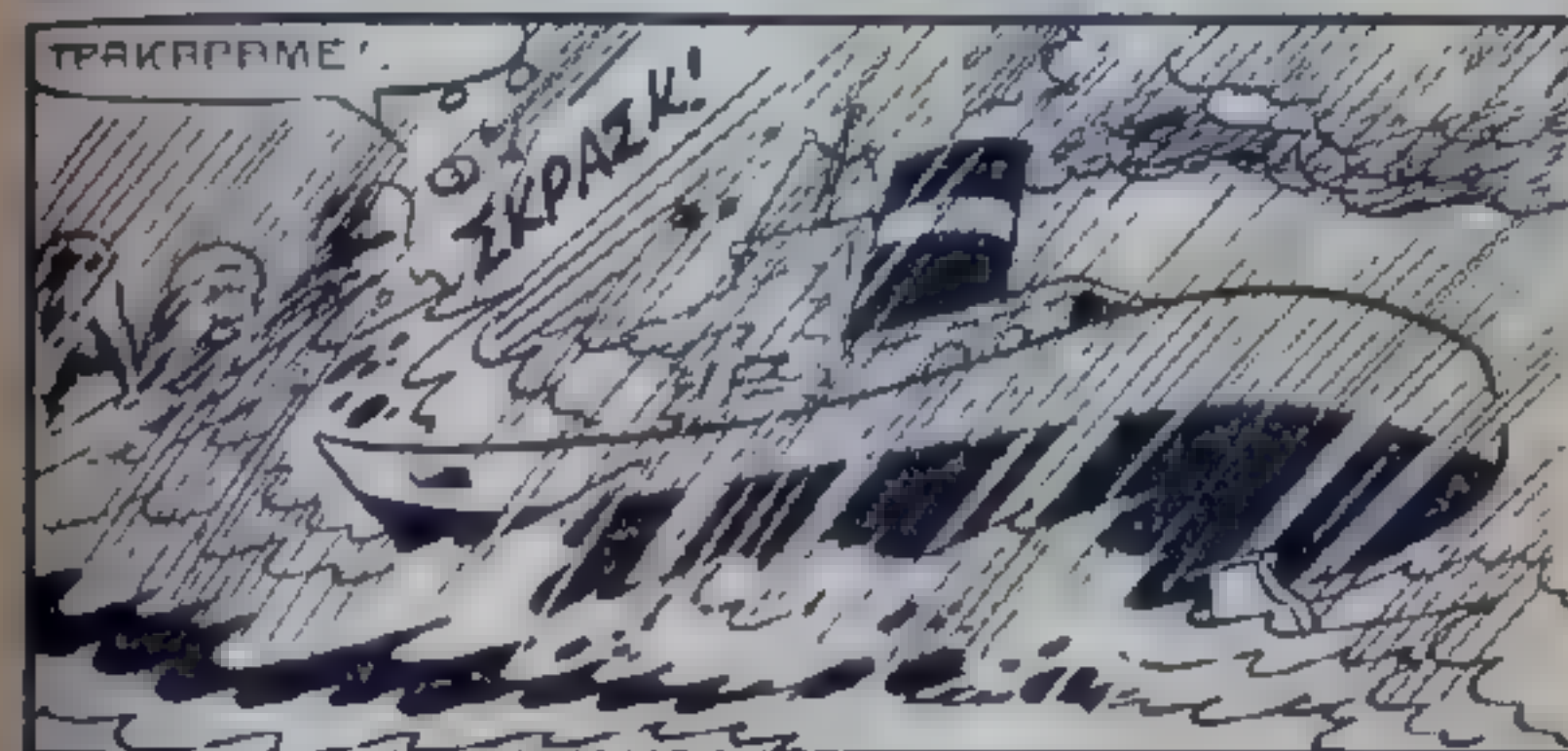
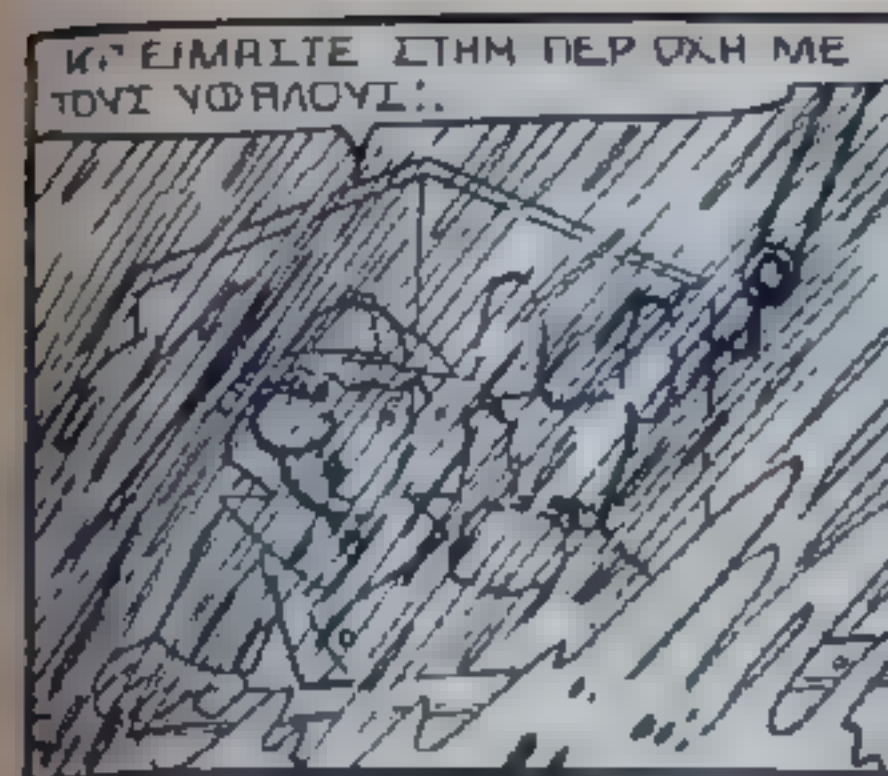
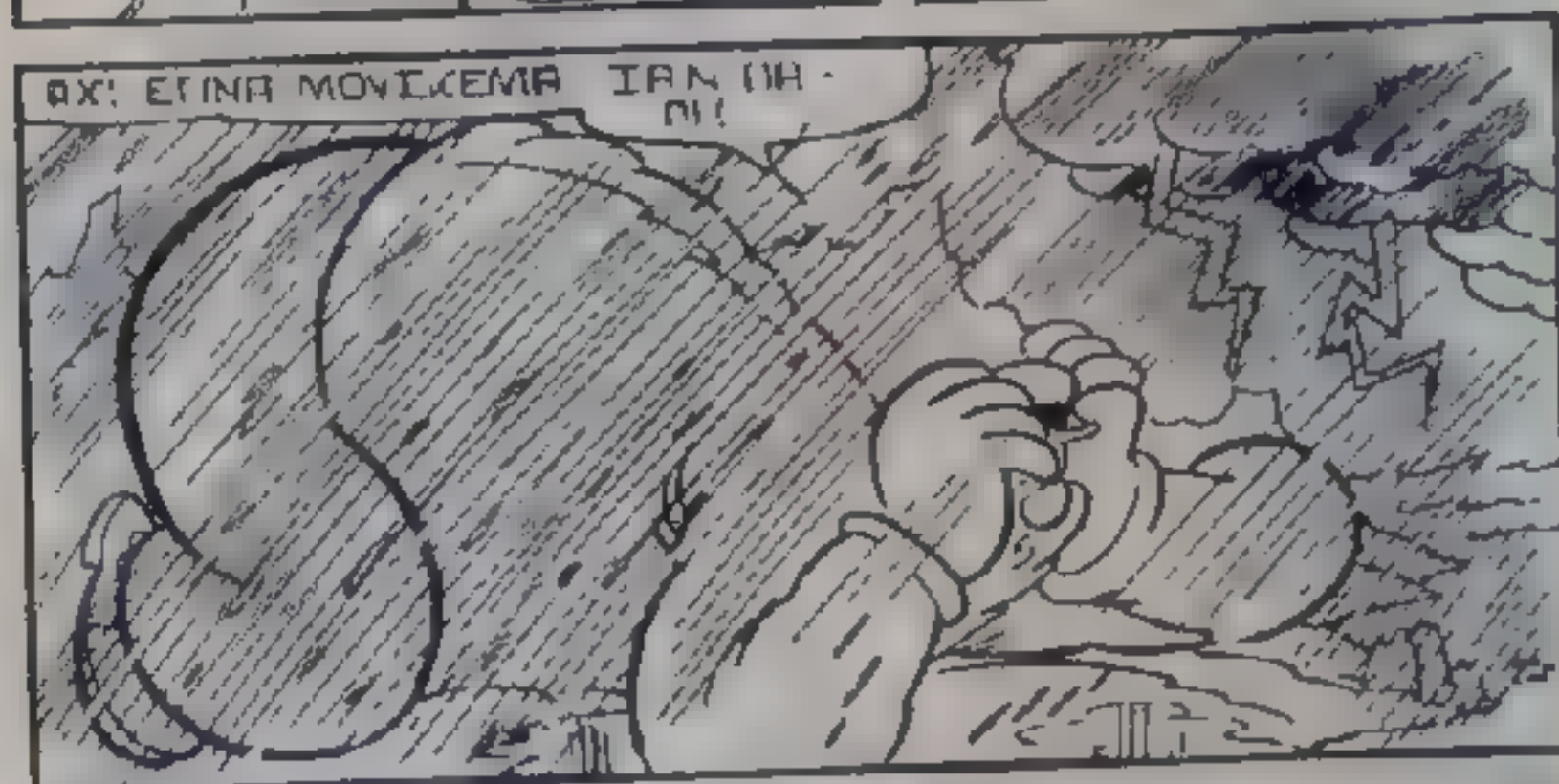
... Κι' ἔγινε ἔτσι :

Μπροστὰ τὸ παιδί μὲ τὸν πατέρα του, πίσω οἱ ληστές, πῆγαν στὸν ἀρχοντα. Γονάτισαν. Ἀφῆσαν μπροστὰ στὸ θρόνο του τὰ ὅπλα τους καὶ ζήτησαν συγγνώμη. Καὶ ὁ ἀρχοντας τοὺς συχώρεσε. Κι' ἔδωσε στὸ παιδί τὰ ἑκατὸ χρυσὰ νομίσματα! Κι' ἔτσι, τὸ παιδί κέρδισε τὴν ἐλευθερία τοῦ πατέρα του καὶ διακόσισε χρυσὰ νομίσματα, καὶ ἀπάλλαξε τὴ χώρα ἀπὸ τοὺς ληστές, καὶ ζήσανε αὐτοὶ καλὰ καὶ ἐμεῖς καλύτερα!

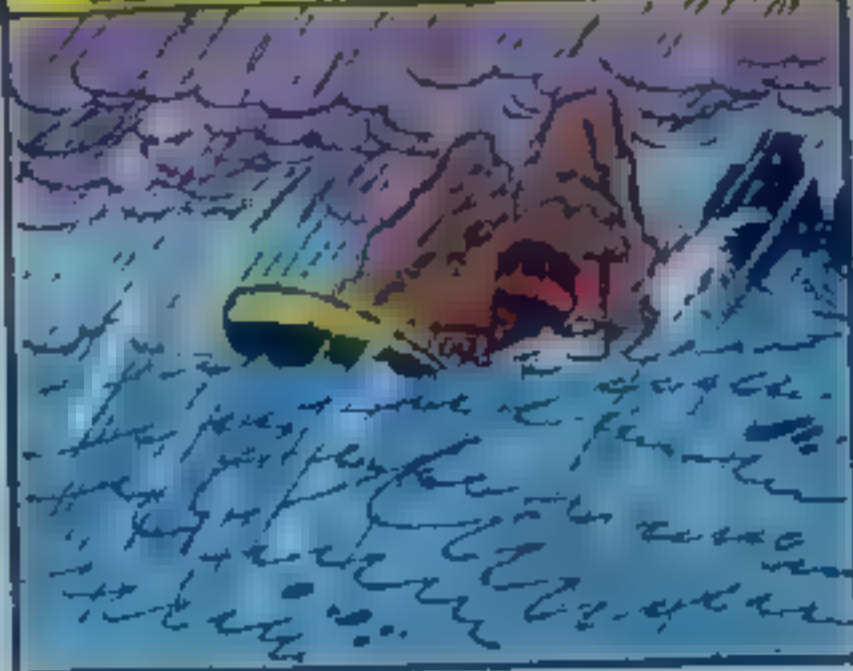
ΣΑΜΠΑΝΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΤΡΙΣΣΙΝΟ

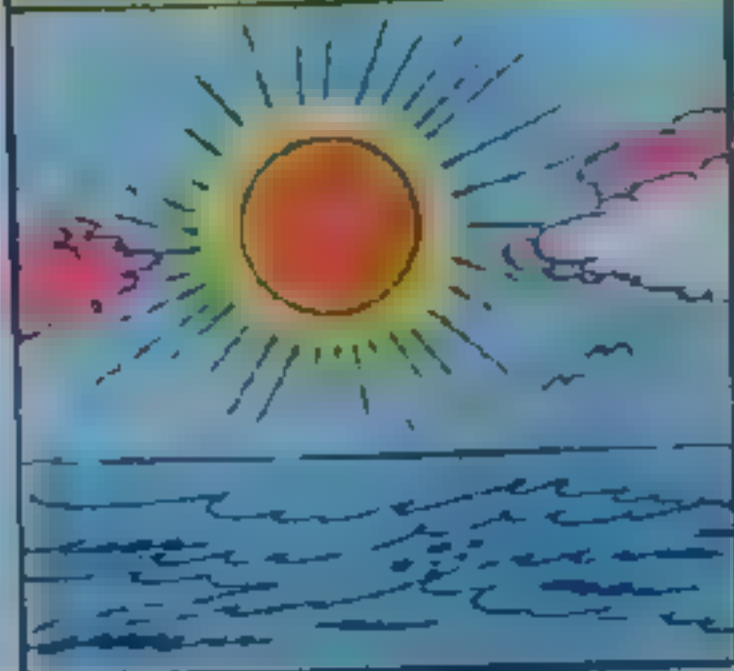

ΤΟ ΓΕΡΚΟ ΚΑΡΑΒΙ ΟΜΩΣ ΒΟΥΛΙΑ-
ΞΕ

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΗ ΩΡΑ. ΓΑΛΗ-
ΝΕΩΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

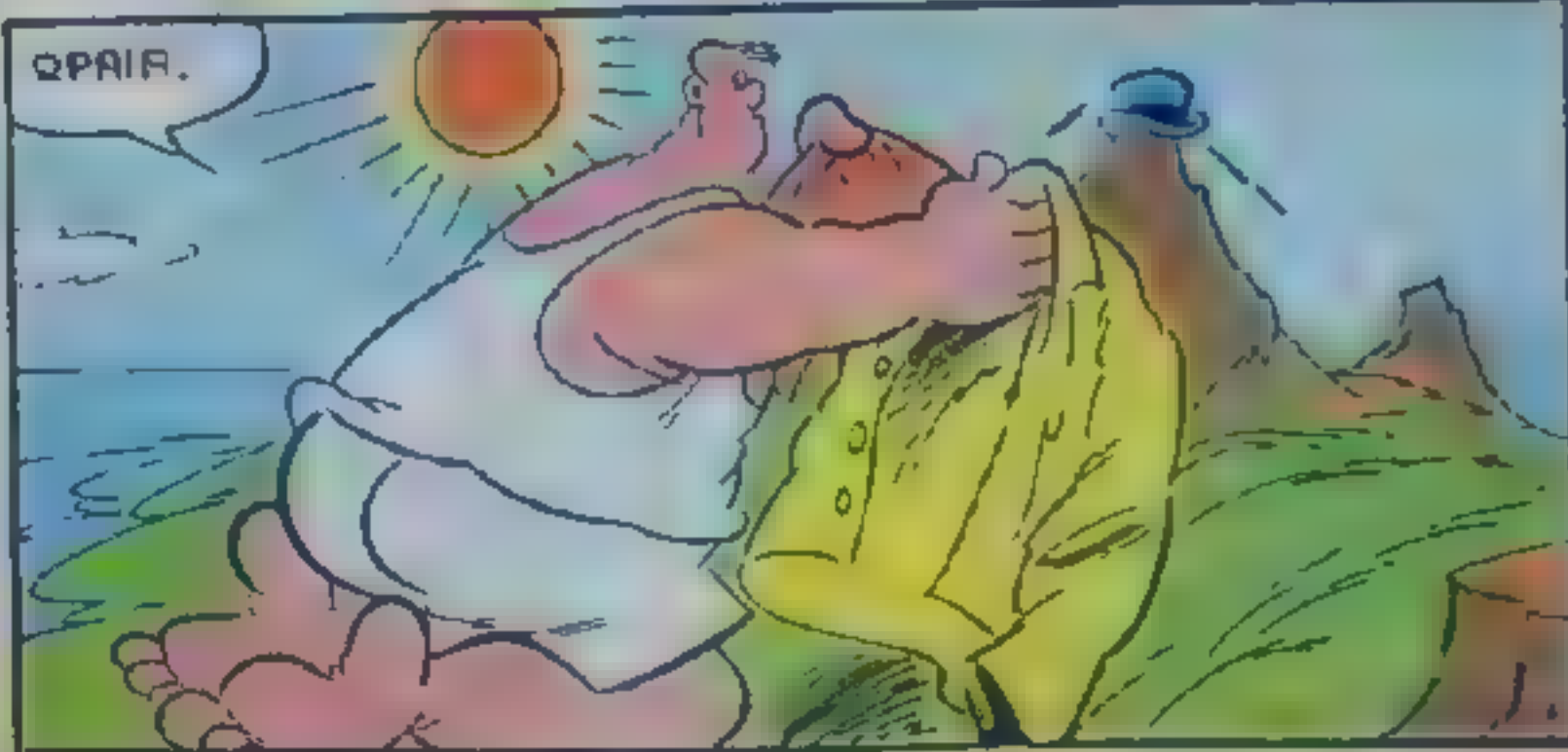
ΜΠΛΟΥΙ! ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! Ε.ΧΑ
ΓΙΝΕΙ ΜΟΥΣΙΚΕΜΑ!

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΟΥΔΑΣ
ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ
ΣΤΕΓΝΩΣΩΝΕ.

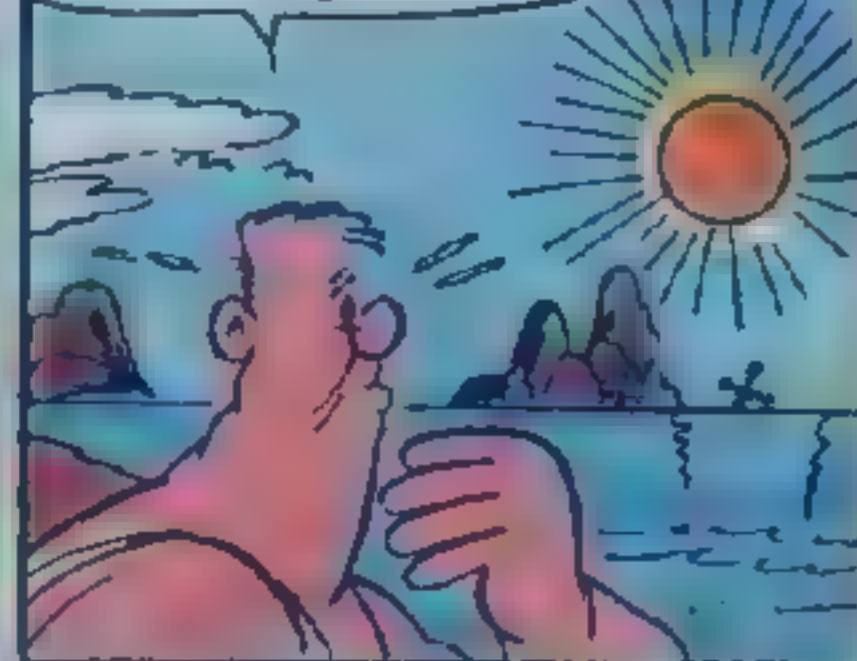
ΩΡΑΙΑ.

ΜΠΑΟΥΜ! ΕΛΠΙΣΟ ΝΑ ΜΗΝ
ΠΑΡΩ ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΥΟΛΟΓΗ-
ΜΑ!

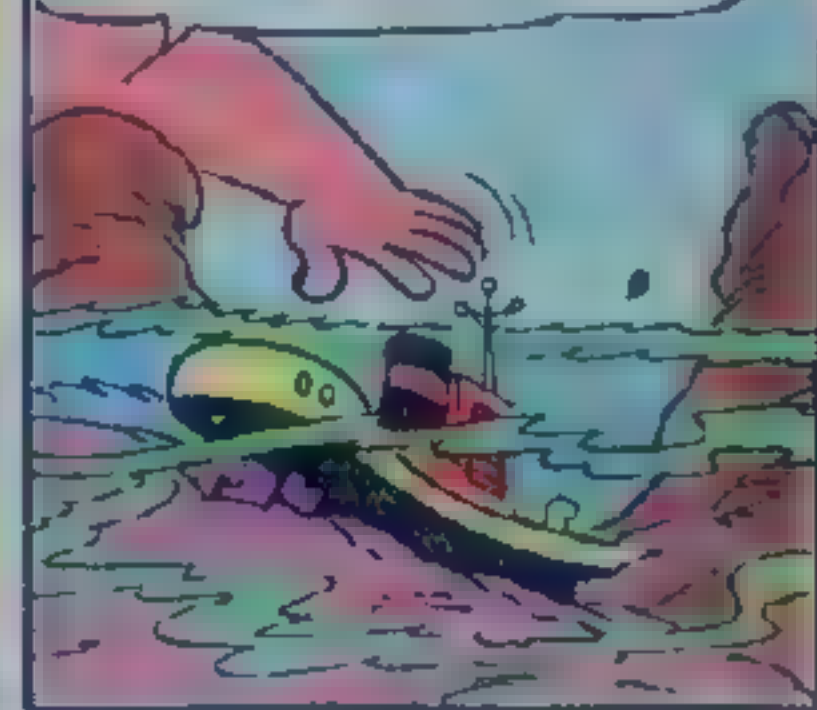
ΤΟΧΙ ΤΙ ΕΙΝΑ ΑΥΤΟ ΜΕΙΑ
ΙΤΟ ΝΕΡΟ;

ΝΟΙΑΖΕ ΣΑΝ ΚΑΤΑΡΤΙ
ΡΑΔΙΟΥ

ΔΕΝ ΕΚΑΝΑ ΛΑΘΟΣ!...

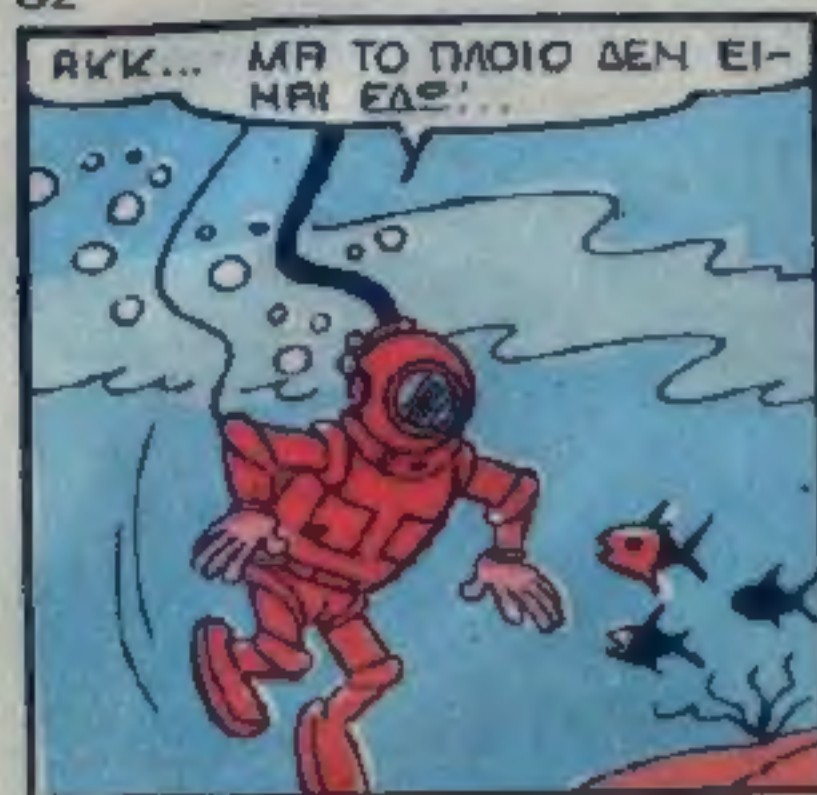
ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΝΑΥΑΓΙΣΜΕΝΟ ΦΟΡΤΗ-
ΓΟ!

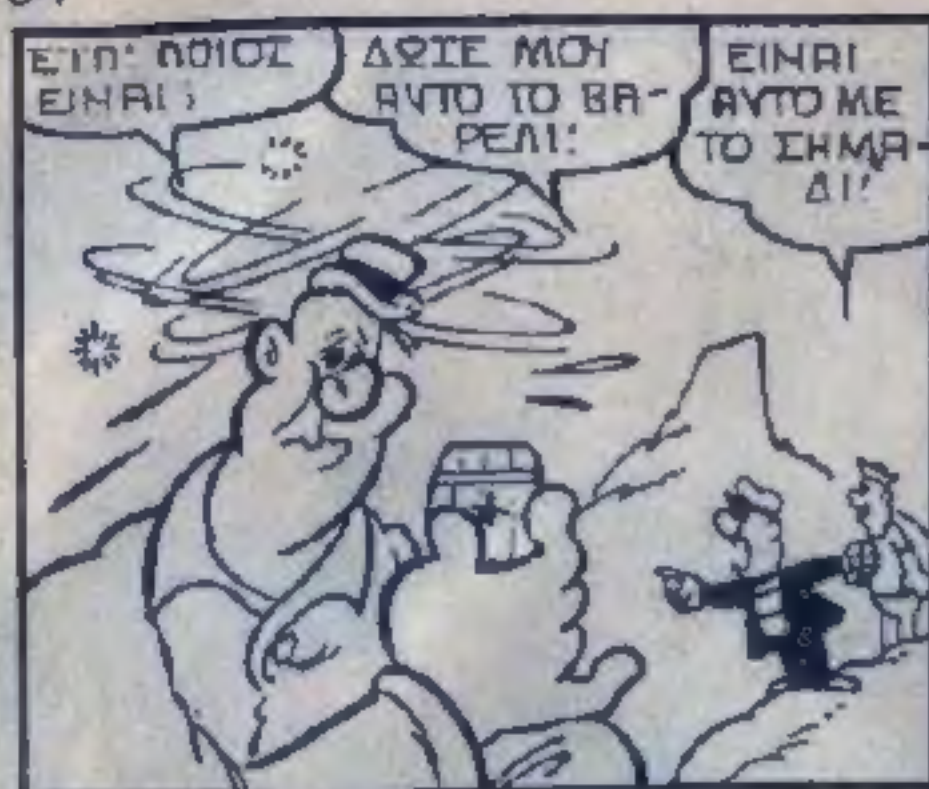

ΘΑ ΤΟ ΠΑΡΩ ΙΤΟ ΜΑΖΙ
ΜΟΥ!

ΑΧΧ... ΤΟ ΒΑΡΕΛΙ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ!

ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ! ΠΙΑΣ ΤΟΥΣ!...

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΟ...

ΧΕ! ΧΕ! ΓΙΑ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΜΟΥ ΕΔΩΣΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΤΗ ΣΑΜΠΑΝΙΑ ΠΟΥ ΕΟΤΙΑΣΑΝ ΓΙΑ ΜΕΝΑ!

